

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาความคิดเห็นของประชาคมหมู่บ้านต่อการดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์การพัฒนารองขององค์การบริหารส่วนตำบล โนนสง่า อำเภอปทุมรัตน์ จังหวัดร้อยเอ็ด ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสาร แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

1. แนวคิดเกี่ยวกับความคิดเห็น
2. ประชาคมหมู่บ้าน
3. แนวคิดเกี่ยวกับการดำเนินงาน
4. แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนา
5. แนวคิดเกี่ยวกับแผนพัฒนาท้องถิ่น
6. การปกครองท้องถิ่น
7. องค์การบริหารส่วนตำบล โนนสง่าอำเภอปทุมรัตน์ จังหวัดร้อยเอ็ด
8. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
9. กรอบแนวคิดการวิจัย

แนวคิดเกี่ยวกับความคิดเห็น

1. ความหมายของความคิดเห็น

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542 (2546 : 231) อธิบายว่าความคิดเห็น หมายถึง ข้อวินิจฉัยหรือความเชื่อถือที่แสดงออกตามที่เห็น ที่รู้ หรือที่คิด

ประภาเพ็ญ สุวรรณ (2542 : 3) กล่าวว่า ความคิดเห็นเป็นการแสดงออกทางด้านทัศนคติอย่างหนึ่ง แต่การแสดงความคิดเห็นนั้นมักจะมีอารมณ์เป็นส่วนประกอบ และเป็นส่วนที่พร้อมที่จะมีปฏิกิริยาเฉพาะอย่างต่อสถานการณ์ภายนอก

อุทิศ แก้วขาว (2543 : 7) กล่าวว่า ความคิดเห็นเป็นการแสดงออกทางด้านความรู้สึกต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งด้วยการพูด หรือการเขียน โดยอาศัยพื้นฐานด้านความรู้ ประสบการณ์ และสภาพแวดล้อม ความคิดเห็นอาจได้รับการยอมรับหรือปฏิเสธจากผู้อื่นได้

สมยศ อักษร (2546 : 13) ได้สรุปความคิดเห็นเป็นการแสดงออกของบุคคลหรือกลุ่มคนทางด้านความรู้สึกต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เป็นความรู้สึกที่ไม่อยู่บนความแน่นอนหรือความจริง แต่ด้วยจิตใจด้วยการพูดหรือการเขียน โดยอาศัยพื้นฐานความรู้ ประสบการณ์ในการทำงาน การติดต่อระหว่างบุคคลและกลุ่มคน สภาพแวดล้อมและมีอารมณ์เป็นส่วนประกอบที่สำคัญซึ่งการแสดงความคิดเห็นนี้อาจจะได้รับการยอมรับหรือปฏิเสธจากคนอื่นได้ ความคิดเห็นจึงไม่ถาวรและมีการเปลี่ยนแปลงได้โดยง่ายในบางสถานการณ์ความคิดเห็นอาจอยู่ในลักษณะเห็นด้วยมากหรือเห็นด้วยน้อย

เวบสเตอร์ (Webster. 1968 : 1254) ได้ให้ความหมายของความคิดเห็นไว้ว่าเป็นการประเมินค่า การแสดงความรู้สึก หรือ คาดการณ์ในเรื่องคุณภาพหรือคุณค่าในเรื่องใดเรื่องหนึ่งของบุคคล และการที่จะยอมรับ ความคิดเห็นนั้นๆ ต้องมีการพิจารณาหรือถกเถียงเพื่อหาข้อสรุปของความแตกต่างใน เรื่องของทรรศนะและความเชื่อนั้นเสียก่อน

มิเชลล์ (Mitchell. 1971 : 135) ให้ความหมายไว้ว่า ความคิดเห็นเป็นความเชื่อถือหรือการพิจารณาตัดสิน โดยบุคคลซึ่งอาจไม่เป็นที่ยอมรับในแต่ละช่วงเวลาได้ ความคิดเห็นนี้ไม่สามารถจะทดสอบความรู้ และความจริงของความเชื่อมั่นของบุคคลได้ และต้องยอมรับว่าประชาชนโดยทั่วไปนั้น อาจมีความคิดเห็นที่แตกต่างกันออกไป

โคลาซา (Kolasa. 1969 : 386) ให้ความหมายว่า ความคิดเห็นเป็นการแสดงออกของบุคคลในการพิจารณาข้อเท็จจริงอย่างใดอย่างหนึ่ง หรือเป็นการประเมินผล (Evaluation) เกี่ยวกับสิ่งใดสิ่งหนึ่งจากเหตุการณ์แวดล้อม (Circumstances)

จากความคิดเห็นที่ได้จากหลาย ๆ ท่าน การแสดงออกซึ่งความรู้สึก เกิดจากการเรียนรู้ ตลอดจนความสามารถในการประเมินสถานการณ์ อาจจะเป็นไปในทางเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย อาจเกิดการเข้าเป็นสมาชิกของกลุ่มต่าง ๆ หรือ ความรู้ความสามารถ

2. ปัจจัยที่มีผลต่อความคิดเห็น

ปรีดา จิตทรงสวัสดิ์ (2538 : 17 ; อ้างถึงใน อุทิศ แก้วขาว. 2543 : 13) ได้สรุปปัจจัยที่มีผลต่อความคิดเห็น ดังนั้นความคิดเห็นเป็นเรื่องของแต่ละบุคคลที่แสดงออกต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ไม่จำเป็นต้องคล้ายกันหรือเหมือนกันเสมอไป ซึ่งขึ้นอยู่กับปัจจัยพื้นฐานของแต่ละบุคคลที่ได้รับอิทธิพลต่อการแสดงออกในเรื่องนั้น ๆ ปัจจัยที่ทำให้เกิดความคิดเห็นไว้พอสรุปได้ดังนี้

2.1 ปัจจัยทางพันธุกรรมและร่างกาย (Genetic and physiological factors)

จากการศึกษาพบว่าปัจจัยด้านพันธุกรรมจะมีผลต่อระดับความก้าวร้าวของบุคคล และจะมีผลต่อการศึกษา ทักษะหรือความคิดเห็นของบุคคลนั้น ๆ ได้ ส่วนปัจจัยด้านสรีระ เช่น อายุ ความเจ็บป่วย และผลที่เกิดจากการใช้ยาเสพติด จะมีผลต่อความคิดเห็นและทัศนคติของบุคคล

2.1 ประสบการณ์ของบุคคลโดยตรง (Direct personal experience) คือ บุคคลที่ได้รับความรู้สึกและความคิดต่าง ๆ จากประสบการณ์โดยตรง เป็นการกระทำหรือได้พบเห็นต่อสิ่งต่าง ๆ โดยตนเองทำให้เกิดทัศนคติและความคิดเห็นจากประสบการณ์ที่ตนเองได้รับ

2.3 อิทธิพลจากครอบครัว (Parental influence) เป็นปัจจัยบุคคลเมื่อเป็นเด็กจะได้รับอิทธิพลจากการอบรมเลี้ยงดูของพ่อแม่และครอบครัว

2.4 ทัศนคติและความคิดเห็นต่อกลุ่ม (Group determinants of attitude) เป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลอย่างมากต่อความคิดเห็นหรือทัศนคติของแต่ละบุคคล เนื่องจากบุคคลจะต้องมีสังคมและอยู่ร่วมกันเป็นกลุ่ม ดังนั้นความคิดเห็นและทัศนคติต่าง ๆ จะได้รับการถ่ายทอดและมีแรงกดดันจากกลุ่ม

2.5 สื่อมวลชน คือ สิ่งต่าง ๆ ที่เข้ามามีบทบาทในชีวิตประจำวันของเรา ได้แก่ หนังสือพิมพ์ วิทยุ โทรทัศน์ เป็นต้น ซึ่งเป็นปัจจัยหนึ่งที่มีผลต่อความคิดเห็นของบุคคล จากแนวความคิดเห็นดังกล่าวจะเห็นได้ว่าแต่ละบุคคลได้ให้แนวความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยพื้นฐานที่มีอิทธิพลต่อความคิดเห็น มีลักษณะคล้ายคลึงกัน และไปในทำนองเดียวกัน ปัจจัยเหล่านี้ทำให้เกิดความคิดเห็นของบุคคลแตกต่างกันออกไป เพราะเหตุผลของแต่ละบุคคลย่อมได้มาตามลักษณะที่แตกต่างกัน ซึ่งปัจจัยด้านคุณสมบัติประจำตัว หรือปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อม และประสบการณ์ของแต่ละบุคคล ซึ่งก่อให้เกิดการเรียนรู้ และสั่งสมจนกลายเป็นลักษณะของแต่ละบุคคล

3. การวัดความคิดเห็น

การที่จะทราบความคิดเห็นของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งนั้น จะต้องมีเครื่องมือวัดที่เชื่อถือได้ มีผู้เสนอการวัดความคิดเห็นไว้ พอสรุปได้ ดังนี้

วัดถก รัฐฉัตรานนท์ (2545 : 102-117) ได้เขียนในเอกสารประกอบการเรียนการสอนของคณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ เรื่องการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการวัดว่ามาตรวัด เจตคติ หรือทัศนคติ หรือความคิดเห็นที่นิยมใช้อย่างแพร่หลายมี 4 วิธี คือ

3.1 วิธีแบบสเกลวัดความต่างทางศัพท์ (S-D scale = Semantic differential scale) เป็นวิธีวัดทัศนคติ หรือความคิดเห็น โดยอาศัยคุณสมบัติที่มีความหมายตรงกันข้าม เช่น ดี-เลว ขยัน-ขี้เกียจ เป็นต้น

3.2 วิธีลิคิ์ทสเกล (Likert scale) เป็นวิธีสร้างมาตรวัดทัศนคติและความคิดเห็นที่นิยมมากที่สุด เพราะเป็นวิธีสร้างมาตรวัดที่ง่าย ประหยัดเวลา ผู้ตอบสามารถแสดงทัศนคติในทางชอบ หรือไม่ชอบ โดยยึดอันดับความชอบหรือไม่ชอบซึ่งอาจมีคำตอบให้เลือก 5 หรือ 4 คำตอบ และให้คะแนน 5 4 3 2 1 หรือ +1 +10 -1 -2 ตามลำดับ

3.3 วิธีกัทแมนสเกล (Guttman scale) เป็นวิธีสร้างมาตรวัดทัศนคติ หรือความคิดเห็นในแนวเดียวกัน และสามารถจัดอันดับของทัศนคติสูง – ต่ำ แบบเปรียบเทียบกันและกันได้ อย่างต่ำสุดหรือสูงสุดถึงการสะสมของข้อความความคิดเห็น

3.4 วิธีเทอร์สโตนสเกล (Thurstone scale) เป็นวิธีการสร้างมาตรวัดออกเป็นปริมาตร แล้วเปรียบเทียบตำแหน่งของความคิด หรือทัศนคติไปในทางเดียว และเสมือนว่าเป็น Scale ที่มีช่วงห่างเท่ากัน

จากการประมวลความเห็นของหลาย ๆ ท่าน สรุปได้ว่า ความคิดเห็น หมายถึง ความรู้สึกของบุคคลที่แสดงออกมาให้ผู้อื่นได้รับรู้ รวมไปถึงการประเมินค่าที่เกี่ยวกับเรื่องใดเรื่องหนึ่ง หรือประเด็นใดประเด็นหนึ่ง การลงความเห็นอาจจะเป็นไปในลักษณะเห็นด้วย หรือไม่เห็นด้วยก็ได้ อันเนื่องมาจากสถานการณ์สิ่งแวดล้อม การติดต่อภายนอก การเข้าถึงกลุ่มสมาชิก

ประชาคมหมู่บ้าน

1. ความหมายของประชาคมหมู่บ้าน

ประชาคมหมู่บ้าน หมายความว่า การประชุมราษฎรในหมู่บ้านผู้มีสิทธิเลือกผู้ใหญ่บ้าน (ประทีป วีระพัฒนนิรันดร์. 2553 : 52)

2. พัฒนาการของประชาคม

เมื่อหลายสิบปีมาแล้วประชาชนมักจะถูกอ้างถึง และพาดพิงจากผู้กำหนดนโยบายทั้งฝ่ายผู้จัดให้บริการ (รัฐบาล) ผู้ที่ไม่เห็นด้วยกับรัฐบาล และผู้มีอำนาจขึ้นรัฐบาล อยู่เสมอว่าในการจัดทำนโยบายที่เกี่ยวข้องกับประเด็นใดประเด็นหนึ่งนั้น ได้รับการเห็นด้วยและไม่เห็นด้วยจากประชาชน ทั้งนี้เพื่อให้เกิดความชอบธรรม หรือความไม่ชอบธรรมต่อ

นโยบายหรือประเด็นดังกล่าว การอ้างความชอบธรรมจากประชาชนนั้นในอดีตเป็นการอ้างโดยไม่เป็นกระบวนการ หรือไม่มีที่ไปที่มาที่สร้างความเชื่อได้ว่ามีการดำเนินการหรือขั้นตอนอย่างไร หรือมีวิธีใดทำให้เกิดการเห็นด้วย หรือไม่เห็นด้วยจากประชาชนในนโยบายหรือประเด็นนั้นๆ ประชาคมจึงเป็นกระบวนการเรียนรู้อย่างมีส่วนร่วม (Participatory learning process) ที่เปิดโอกาสให้ทุกคนที่เข้าร่วมในกระบวนการได้แสดงความรู้สึกและความคิดเห็นต่อประเด็นอย่างเสรี เท่าเทียมและตรงไปตรงมา การจัดให้เกิดกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชนนั้นทำได้หลายวิธี เช่น การจัดเวทีประชาคม การพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือระหว่างคนหรือกลุ่มคนที่มีความคิดเห็นร่วมต่อประเด็นใดประเด็นหนึ่งการส่งเสริมหรือพัฒนาให้เกิดศักยภาพในท้องถิ่น

ดังนั้นประชาคมจึงเป็นกระบวนการที่ประกอบด้วยหลากหลายวิธีการ และขั้นตอนที่ชัดเจน ที่จัดขึ้นเพื่อให้ได้มาซึ่งความคิดเห็นที่หลากหลาย ข้อเสนอแนะ และ/หรือข้อสรุปของประชาชนหรือคนที่มีส่วนเกี่ยวข้อง ว่ามีความรู้สึก หรือมีความคิดต่อเรื่องใดเรื่องหนึ่งที่มีผลกระทบต่อชีวิตความเป็นอยู่ของเขาทั้งทางตรงและทางอ้อมอย่างไร และมีแนวทางที่จะแก้ปัญหา หรือผลักดันในประเด็นนั้นๆ อย่างไร และมีแนวทางที่จะแก้ปัญหา หรือผลักดันในประเด็นนั้นๆ อย่างไร ทั้งนี้เพื่อเป้าหมายสุดท้ายคือการพัฒนาที่ยั่งยืนที่ประชาชนมีส่วนร่วมและเป็นเจ้าของในการพัฒนานั้น

การจัดทำประชาคมเป็นวิธีการที่องค์การบริหารส่วนตำบล โนนสง่าได้ดำเนินการทุกปี เพื่อกระตุ้นให้เกิดการเรียนรู้อย่างมีส่วนร่วม ระหว่างองค์การบริหารส่วนตำบล โนนสง่ากับประชาชนในเขตพื้นที่ โดยมีการกำหนดประเด็นหรือปัญหาาร่วมกัน โดยใช้เวทีในการสื่อสารเพื่อรับรู้และเข้าใจในประเด็นปัญหา และช่วยผลักดัน หรือหาข้อสรุปเป็นแนวทางแก้ไขประเด็นปัญหานั้นๆ และนำมากำหนดเป็นแผนพัฒนา

3. การทำประชาคม

การทำประชาคมเป็นวิธีการที่องค์การบริหารส่วนตำบล โนนสง่าได้ดำเนินการทุกปีเพื่อกระตุ้นให้เกิดการเรียนรู้อย่างมีส่วนร่วมระหว่างองค์การบริหารส่วนตำบล โนนสง่ากับประชาชนในเขตพื้นที่ โดยมีการกำหนดประเด็นหรือปัญหาาร่วมกัน หรือหาข้อสรุปเป็นแนวทางแก้ไขประเด็นปัญหานั้นๆ และนำมากำหนดเป็นแผนพัฒนา

เมื่อได้ผลสรุปจากการศึกษาความเป็นไปได้ของโครงการพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลแล้ว ขั้นตอนต่อไปผู้จัดทำโครงการควรจัดทำ (ร่าง) โครงการให้เรียบร้อยและนำเข้าสู่กระบวนการประชาคม เพื่อระดมความคิดเห็นเกี่ยวกับการดำเนินโครงการ และเป็น

การส่งเสริมสร้างความเข้มแข็งของคนในชุมชนโดยเปิดโอกาสให้ชุมชนมีการประสานงานและความร่วมมือกันเสนอนโยบายหรือความต้องการของชุมชนไปยังองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น การทำงานของประชาคมนี้ทำให้การทำงานของท้องถิ่นเป็นระบบ และสามารถตอบสนองความต้องการของประชาชนได้เป็นอย่างดียิ่งขึ้น

4. ลักษณะที่ดีของประชาคม

ประชาคมที่ดีควรมีลักษณะ ดังนี้ (มนตรี เกิดมีมูล. 2551 : 93-94)

4.1 เป็นการรวมตัวที่เกิดขึ้นด้วยความสมัครใจ มิได้เกิดจากการจัดตั้ง หรือถูกเกณฑ์มาโดยผู้ใดผู้หนึ่ง หน่วยงานใดหน่วยงานหนึ่ง

4.2 เป็นการรวมที่มีความหลากหลาย ประกอบด้วยคนทุกส่วน ทุกกลุ่มทุกฝ่ายของคนในชุมชน

4.3 เป็นการรวมตัวกันด้วยความรัก ความผูกพัน หรือมีความสนใจหรือมีผลประโยชน์ร่วมกัน

4.4 ผู้ที่มาร่วมกันจะต้องมีจิตสำนึกสาธารณะ คือ มีจิตใจที่จะทำเพื่อส่วนรวมเป็นสิ่งสำคัญ

4.5 ผู้นำต้องเปิดใจกว้างทางความคิดและมีภาวะผู้นำ

4.6 มีกระบวนการเรียนรู้และการตัดสินใจ

4.7 มีการดำเนินกิจกรรมอย่างต่อเนื่อง

4.8 มีเครือข่ายและช่องทางการติดต่อสื่อสารเพื่อให้เกิดความยั่งยืนและเป็นระบบ

แนวคิดเกี่ยวกับการดำเนินงาน

1. ความหมายของการดำเนินงาน

ประภาเพ็ญ สุวรรณ (2536 : 30) ได้อธิบายเกี่ยวกับการดำเนินงานไว้ว่าเป็นพฤติกรรม ด้านการปฏิบัติงาน เป็นการใช้ความสามารถที่แสดงออกทางร่างกาย รวมทั้งการปฏิบัติและพฤติกรรมที่แสดงออกและสังเกตได้ในสภาวะการณ์หนึ่ง ๆ หรืออาจเป็นพฤติกรรมที่ล่าช้า คือ บุคคลไม่ได้ปฏิบัติทันที แต่คาดคะเนว่าอาจปฏิบัติในโอกาสต่อไป เป็นพฤติกรรมต้องอาศัยพฤติกรรมระดับต่าง ๆ เป็นส่วนประกอบ ทั้งทางความรู้ และทัศนคติ สามารถประเมินผลได้ง่าย

สรุปได้ว่า การดำเนินงาน คือ พฤติกรรมด้านการปฏิบัติงานสามารถสังเกตได้ การดำเนินงานอาจปฏิบัติได้ทันทีหรืออาจมีความล่าช้าตามปัจจัยต่าง ๆ เช่น ความรู้ ความสามารถ ทักษะ และ โอกาส เป็นต้น

2. ปัจจัยที่มีผลต่อการดำเนินงาน

ปัจจัยที่มีผลต่อการดำเนินงานมี ดังนี้ (ประภาเพ็ญ สุวรรณ. 2536 : 32-33)

2.1 ลักษณะประชากร เป็นลักษณะที่ช่วยให้เห็นถึงภูมิหลังของบุคคล เช่น เพศ อายุ เชื้อชาติ สถานะทางเศรษฐกิจ สังคม สถานที่อยู่อาศัย ขนาดครอบครัวตลอดจน สิ่งอื่น ๆ ที่คล้ายคลึงกัน อย่างไรก็ตาม ลักษณะประชากรอย่างเดียวยังไม่เป็นเครื่องชี้วัดที่ดีที่จะแสดงถึงผลการปฏิบัติงานที่ดี ทั้งนี้ยังมีสิ่งที่เกี่ยวข้องคือ ความรู้ ความสามารถ และลักษณะทางจิตวิทยา

2.2 ลักษณะด้านความสามารถ เป็นสิ่งหนึ่งที่สำคัญในการพิจารณาเลือกคน เพื่อมาดำเนินงาน ความรู้ความสามารถเป็นแรงจูงใจอย่างหนึ่งที่สามารถกระตุ้นให้เกิดความพยายามในการทำงานเป็นแรงจูงใจขั้นต้นที่มีผลกระทบต่อไหวพริบของบุคคลที่เอาชนะสภาพแวดล้อมได้ บุคคลที่รู้สึกรู้สึกว่ามีความรู้ความสามารถในงานของเขาสามารถคิดว่าเขาจะทำงาน อย่างจริงจัง ดังนั้นความรู้ความสามารถแบ่งได้ 2 ด้าน คือ ด้านกายภาพ และด้านสมอง ซึ่งบ่อยครั้งได้ใช้ผลการเรียนเป็นเครื่องชี้วัดถึงแนวโน้มของความรู้ความสามารถด้านสมอง และการปฏิบัติ

2.3 ลักษณะด้านจิตวิทยา เป็นการแสดงแนวโน้มของพฤติกรรมแต่ละบุคคลที่เกิดขึ้นและมีอิทธิพลค่อนข้างถาวรต่อพฤติกรรม ลักษณะทางจิตวิทยาเหล่านี้ เช่น ทักษะ การรับรู้ ความต้องการ และบุคลิกภาพ เป็นต้น อย่างไรก็ตามความสำคัญของคุณลักษณะ ประชากรเหล่านี้ขึ้นอยู่กับธรรมชาติและความจำเป็นแต่ละงานซึ่งเซอร์เมอร์ฮอร์น และคณะ เห็นว่า คุณลักษณะประชากรจะต้องมีความเหมาะสมกับความจำเป็นของแต่ละงาน เพื่อที่จะนำไปสู่ผลการปฏิบัติงานที่ต้องการ

2.4 ความพยายามในการทำงาน คุณลักษณะประชากรที่มีความเหมาะสมกับความจำเป็นของงานนั้น ยังไม่สามารถที่จะทำให้บุคคลมีผลการปฏิบัติงานในระดับที่สูง ทั้งนี้ยังมีตัวแปรหนึ่งที่สำคัญและต้องมียกคือ ความพยายามในการทำงาน ซึ่งเป็นสิ่งที่แสดงถึงความปรารถนาที่จะปฏิบัติ นั่นคือ ต้องมีแรงจูงใจที่จะทำงาน เป็นแรงผลักดันภายในตัวบุคคลที่มีผลโดยตรงและคงไว้ซึ่งความพยายามในการทำงาน คนที่มีแรงจูงใจจึงเป็นสิ่งหนึ่งที่สำคัญที่จะช่วยกำหนดความพยายามในการทำงาน

2.5 การสนับสนุนจากองค์กร ในการปฏิบัติงานของบุคคลจึงจำเป็นต้องได้รับการสนับสนุนจากองค์กรที่ปฏิบัติอยู่ บุคคลที่มีลักษณะบุคคลตรงกับความต้องการและได้รับการจูงใจในระดับสูงอาจไม่เป็นผู้ปฏิบัติงานที่ดีหากได้รับการสนับสนุนที่ไม่เพียงพอจากหน่วยงานหรือที่เรียกว่าข้อจำกัดด้านสถานการณ์ เช่น ขาดเวลาที่จะทำงาน งบประมาณ เครื่องมือเครื่องใช้และวัสดุอุปกรณ์ไม่เพียงพอ ข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวกับงาน ขาดการช่วยเหลือจากผู้ที่เกี่ยวข้อง และขั้นตอนการปฏิบัติงานที่ไม่ยืดหยุ่น เป็นต้น

กล่าวโดยสรุป ปัจจัยที่มีผลต่อการดำเนินงานมีหลายประการ เช่น คุณลักษณะ ประชากร ความสามารถ จิตวิทยา ความพยายามในการทำงาน และการสนับสนุนจากองค์กร หากปัจจัยดังกล่าวมีความสมบูรณ์ จะทำให้ผลการดำเนินงานบรรลุประสงค์และเป้าหมายขององค์กรได้อย่างมีประสิทธิภาพ

แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนา

1. ความหมายการพัฒนา

มีผู้ให้ความหมายของ “การพัฒนา” ไว้หลากหลายดังนี้
 ยูวรัตน์ วุฒิเมธี (2534 : 11) ได้ให้ความหมายของการพัฒนาว่า หมายถึง การทำให้เปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้น โดยบุคคลหรือกลุ่มคน
 พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542 (2546 : 779) อธิบายว่า “การพัฒนา” หมายถึง ทำให้เจริญ
 จีรพรรณ กาญจนะจิตรา (2553 : 5) อธิบายว่า การพัฒนาว่าเป็นขบวนการทางสังคม โดยประชาชนในสังคมมีส่วนร่วมในการวางแผนและปฏิบัติการก่อตั้งกลุ่ม และวางแผนในการแก้ไขปัญหา รวมถึงการช่วยเหลือจากองค์กรรัฐบาล

จากคำนิยามของการพัฒนาดังกล่าวข้างต้นสรุปได้ว่า การพัฒนาหมายถึง กิจกรรมที่บุคคล คณะบุคคล องค์กร ซึ่งอาจเป็นองค์กรเอกชนหรือองค์กรของรัฐมุ่งกระทำการอย่างใดอย่างหนึ่ง โดยมีจุดมุ่งหมายที่ปรับปรุงเปลี่ยนแปลงสภาพที่เป็นอยู่ให้ดียิ่งขึ้น กิจกรรมดังกล่าวต้องคำนึงถึงการมีส่วนร่วมและความต้องการที่แท้จริงของประชาชน

2. หลักการพัฒนา

องค์กรสหประชาชาติได้ให้แนวคิด ในหลักการดำเนินงานด้านการพัฒนาชุมชน 10 ประการ ดังนี้ (ยูวรัตน์ วุฒิเมธี. 2534 : 11-14)

2.1 โครงการดำเนินงานพัฒนาจะต้องสอดคล้องกับความต้องการอันแท้จริงของประชาชนทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม

2.2 โครงการพัฒนานั้นจะต้องเป็นโครงการเอนกประสงค์คือ มีวัตถุประสงค์เพื่อแก้ปัญหาของชุมชน หรือปรับปรุงความสุข ความเจริญได้ทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม

2.3 การพัฒนาจะต้องเริ่มดำเนินการ เพื่อเปลี่ยนแปลงทัศนคติของประชาชนไปพร้อม ๆ กับการดำเนินงาน

2.4 ต้องให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมที่จัดขึ้นอย่างเต็มที่เพื่อเป็นการสร้างพลังชุมชนและจัดรูปสถาบัน หรือหน่วยงานปกครองหน่วยงานบริการของประชาชนขึ้น

2.5 ต้องแสวงหาผู้นำในท้องถิ่นและพัฒนาคุณลักษณะของผู้นำท้องถิ่นตามลักษณะของกิจกรรมและความจำเป็น

2.6 ต้องขอมเปิดโอกาสให้สตรีและเยาวชน ได้เข้ามามีบทบาทร่วมพัฒนามากที่สุด เพราะสตรีมีบทบาทต่อการขยายตัวของงานและแนวคิดต่าง ๆ ส่วนเยาวชนนั้นจะสามารถเป็นกำลังรับช่วงได้เป็นอย่างดี

2.7 รัฐบาลจะต้องจัดบริการไว้ให้พร้อม เพื่อคอยเสริมงานของประชาชน และเป็นหลักประกันความสำเร็จของงานและเป็นกำลังใจของผู้ปฏิบัติ

2.8 มีการวางแผนเพื่อการพัฒนาอย่างมีระบบและมีประสิทธิภาพ ตั้งแต่ระดับชาติจนถึงระดับท้องถิ่น รวมทั้งการจัดบริการงานในทุกระดับ จะต้องมีความคล่องตัวและมีประสิทธิภาพอย่างแท้จริง

2.9 ในการดำเนินงานพัฒนานั้น ควรสนับสนุนให้องค์การเอกชน องค์กรอาสาสมัครต่าง ๆ ทั้งในระดับท้องถิ่น ระดับชาติ และนานาชาติได้เข้ามามีส่วนร่วมด้วย

2.10 ในการวางแผนเพื่อพัฒนานั้น ต้องมีการวางแผนดำเนินงานให้เกิดความเจริญพร้อม ๆ กัน ไปทั้งระดับท้องถิ่นและระดับชาติด้วย ทั้งนี้เพื่อเป็นการสร้างความเจริญให้ได้ระดับกันทุกส่วนของประเทศ

3. แนวทางที่นำการเปลี่ยนแปลงในการพัฒนา

ยูวดีเน่ วูดีเมธี (2534 : 37-39) ได้รวบรวมแนวคิดที่เป็นแนวทางที่นำการเปลี่ยนแปลงต้องยึดถือในการพัฒนา ดังนี้

- 3.1 ละทิ้งนิสัยและความรู้สึกต่าง ๆ ที่คิดว่าตนเป็นผู้ปกครอง ผู้คุ้มครอง
ผู้เหนือกว่าประชาชนด้วยประการทั้งปวง
- 3.2 เรียนรู้ขนบธรรมเนียมในหมู่บ้านที่ตนเข้าไปทำงาน
- 3.3 พยายามเข้าใจในสิ่งที่ชาวบ้านทำและวิธีการที่ชาวบ้านเขาทำกัน
- 3.4 เลือกดำเนินการที่ริเริ่มด้วยความระมัดระวังยิ่ง ทั้งนี้เพื่อป้องกัน
ความผิดพลาดและการสร้างภาพพจน์ที่ดี
- 3.5 เริ่มดำเนินงานกับชาวบ้านในระดับที่จะได้รับความสำเร็จก่อน
- 3.6 เลือกดำเนินกิจกรรมที่ชาวบ้านสนใจ
- 3.7 ไม่หวังผลมากเกินไป จงเริ่มต้นด้วย โครงการง่าย ๆ และที่สามารถเห็น
ผลได้อย่างชัดเจนในระยะเวลาอันสั้น
- 3.8 ทำให้ชาวบ้านศรัทธาว่าตนสามารถปรับปรุงสถานการณ์ของชาวบ้านได้
- 3.9 นำความเป็นอยู่ นิสัยธรรมชาติของประชาชนในชุมชนมาใช้ให้ได้ผลมาก
ที่สุด
- 3.10 มีความพอใจที่จะเริ่มด้วยงานเล็ก ๆ ก่อน
- 3.11 การดำเนินงานควรคิดในแง่เศรษฐกิจ สังคมที่อาจเป็นไปได้ไม่ใช่ในแง่
ของอุดมคติ
- 3.12 สนใจและมุ่งดำเนินงาน โครงการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องและขยายให้กว้างออกไป
- 3.13 ดำเนินงานตามลำดับขั้นตอนในโครงการ
- 3.14 ใช้สถาบันต่าง ๆ และผู้นำที่อยู่ในหมู่บ้านให้เกิดประโยชน์
- 3.15 สังเกตชาวบ้านเสมอ เพื่อปรับตัวให้เข้ากันได้
- 3.16 ทำให้ชาวบ้านเกิดความรู้ในการรับผิดชอบให้เร็วที่สุด
- 3.17 เข้าไปติดต่อกับชาวบ้านในฐานะที่เท่าเทียมกัน
- 3.18 คบหาสมาคมกับชาวบ้านเสมอ
- 3.19 สำนวณมูลเหตุจูงใจของตนเองก่อนที่จะแนะนำอะไร ๆ ในหมู่บ้าน
- 3.20 ระลึกไว้เสมอว่าชาวบ้านทุกคนในหมู่บ้านเป็นบุคคลสำคัญ
- 3.21 ปฏิบัติอยู่หลังจากเสมอ
- 3.22 พยายามหลีกเลี่ยงอย่าให้เกิดฝ่ายตรงข้ามขึ้นในการปฏิบัติงาน
- 3.23 ควรเรียกค่าบริการเฉพาะส่วนที่จำเป็น
- 3.24 งานพัฒนาจะให้ผลสมบูรณ์ ถ้าหากชาวบ้านในหมู่บ้านเติบโตขึ้นมา
จากการเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ เพื่อสร้างชีวิตความเป็นอยู่ของตนเอง

จากแนวคิดเกี่ยวกับหลักการพัฒนาดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่าการพัฒนานั้นต้องตระหนักอยู่เสมอว่าทุกขั้นตอนของการทำงานจะต้องเป็นไปเพื่อสร้างสรรค์โดยเปิดโอกาสและให้อิสระแก่คนในชุมชนที่จะใช้ศักยภาพของตน เพื่อสามารถยืนหยัดอยู่ด้วยตนเอง มีอำนาจตัดสินใจเต็มที่ไม่ต้องคอยให้ใครสั่งการ และการพัฒนานั้นยึดหลักช่วยกันคิดช่วยกันทำ โดยให้ประชาชนมีส่วนร่วมในกระบวนการทำงานอย่างต่อเนื่องและเป็นระบบ บนพื้นฐานความต้องการที่แท้จริงของประชาชน เพื่อให้ประชาชนสามารถพึ่งตนเองได้มากที่สุด โดยการดำเนินเป็นไปในลักษณะบูรณาการ เพื่อให้เกิดความเปลี่ยนแปลงที่ดีขึ้นในทุกด้านอย่างสมดุล ซึ่งต้องอาศัยการประสานงานเพื่อสร้างความร่วมมือจากหลายฝ่ายจึงจะได้ผลดี

แนวคิดเกี่ยวกับแผนพัฒนาท้องถิ่น

การพัฒนาตามนโยบายของรัฐบาล แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนพัฒนาภูมิภาค ร้อยเอ็ด ขอนแก่น มหาสารคาม กาฬสินธุ์ “ร้อยแก่นสารสินธุ์” แผนพัฒนาจังหวัด แผนพัฒนาอำเภอ และการพัฒนาท้องถิ่นให้บรรลุตามแผนยุทธศาสตร์นโยบายการพัฒนาของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลดังนี้

1. ด้านการพัฒนาเศรษฐกิจ

- 1.1 ส่งเสริมอาชีพ การสร้างงาน สร้างรายได้ และการกระจายรายได้ให้กับประชาชน
- 1.2 ส่งเสริมอาชีพกลุ่มแม่บ้าน สานต่อ โครงการหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) และส่งเสริมให้ประชาชนรวมกลุ่มประกอบธุรกิจในระบบ SME
- 1.3 พัฒนาทักษะฝีมือแรงงานให้เป็นที่ยอมรับและความต้องการของตลาด
- 1.4 ให้ความร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการส่งเสริมการผลิตการพัฒนาข้าวหอมมะลิ ทั้งด้านคุณภาพ และปริมาณ โดยยังคงคุณลักษณะของข้าวหอมมะลิร้อยเอ็ด และสนับสนุนการประชาสัมพันธ์ ให้เป็นที่รู้จักของประชาชนทั่วไปทั้งในและต่างประเทศ ตลอดจนผลักดันข้าวหอมมะลิให้มีชื่อเสียงเพื่อการจำหน่ายและส่งออกสู่ตลาดโลก
- 1.5 ส่งเสริมให้มีระบบการผลิตเกษตรปลอดภัย เกษตรอินทรีย์และการเพิ่มมูลค่าผลผลิต และส่งเสริมทฤษฎีเศรษฐกิจพอเพียง ตามแนวพระราชดำริ
- 1.6 ให้ความร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการส่งเสริมการผลิตการพัฒนาข้าวหอมมะลิ ทั้งด้านคุณภาพ และปริมาณ โดยยังคงคุณลักษณะของข้าวหอมมะลิร้อยเอ็ด และ

สนับสนุนการประชาสัมพันธ์ ให้เป็นที่รู้จักของประชาชนทั่วไปทั้งในและต่างประเทศ ตลอดจนผลักดันข้าวหอมมะลิให้มีชื่อเสียงเพื่อการจำหน่ายและส่งออกสู่ตลาดโลก

1.7 ส่งเสริมให้มีระบบการผลิตเกษตรปลอดภัย เกษตรอินทรีย์และการเพิ่มมูลค่าผลผลิต และส่งเสริมทฤษฎีเศรษฐกิจพอเพียง ตามแนวพระราชดำริ

2. ด้านการพัฒนาสังคม และส่งเสริมคุณภาพชีวิต

2.1 พัฒนาทรัพยากรมนุษย์ เพื่อเป็นฐานในการพัฒนา ขยายโอกาสทางการศึกษาอย่างทั่วถึง และเท่าเทียม โดยเฉพาะผู้ด้อยโอกาสในการเรียนรู้เฉพาะด้าน และความรู้สมัยใหม่ เพื่อสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันและสอดคล้องกับความต้องการในอนาคต

2.2 ส่งเสริมสนับสนุนให้องค์การบริหารส่วนตำบล จัดตั้งศูนย์การเรียนรู้คอมพิวเตอร์

2.3 ส่งเสริมสนับสนุน ประเพณีอันดีงาม และอนุรักษ์วัฒนธรรมภูมิปัญญาท้องถิ่นให้คงอยู่อย่างยั่งยืน

2.4 สนับสนุนบทบาทสถาบันทางสังคมต่าง ๆ ในการทำนุบำรุงและพัฒนา มรดกทางวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น

2.5 มุ่งเน้นการป้องกัน โดยพัฒนาสภาพแวดล้อมชุมชนและส่งเสริมสุขภาพอนามัยและความเป็นอยู่ของประชาชน

2.6 ส่งเสริมสนับสนุนการจัดการแข่งขันกีฬา และกิจกรรมส่งเสริมสุขภาพ เพื่อให้ประชาชนมีพลานามัยที่แข็งแรงสมบูรณ์ ปลอดภัยจากโรคภัย

2.7 ส่งเสริมการป้องกัน และแก้ไขปัญหาเสพติด และความปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สินของประชาชน

2.8 พัฒนาสังคม และความมั่นคงของมนุษย์ โดยเน้นการพัฒนาความมั่นคงใน การดำรงชีวิต และทรัพย์สินของประชาชน

2.9 เสริมสร้างมาตรการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เพื่อช่วยเหลือและ บรรเทาความเดือดร้อนให้กับประชาชนที่ประสบภัยพิบัติอย่างทันที่

2.10 สนับสนุนกิจกรรม ด้านสาธารณสุขแก่อาสาสมัครสาธารณสุขประจำ หมู่บ้าน (อสม.)

2.11 อนุรักษ์และฟื้นฟู ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม ให้เอื้อต่อการดำรง ชีวิตได้อย่างสมดุล

3. ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน

3.1 จัดให้มีการปรับปรุง และพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านสาธารณูปการ ให้มีอย่างเพียงพอและทั่วถึง

3.2 สนับสนุนโครงสร้างการก่อสร้างถนนลาดยางเชื่อมต่อระหว่างท้องถิ่น โดยประสานงานกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่ เพื่อบริหารและพัฒนาารร่วมกัน

3.3 จัดให้มีการวางผังเมืองรวมของจังหวัด เพื่อแบ่งประเภทการใช้ประโยชน์ของที่ดินให้เป็นสัดส่วน เพื่อการพัฒนาเมืองในอนาคต และเพื่อสุขภาพและอนามัยของประชาชนชาวร้อยเอ็ด

4. ด้านการพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

4.1 มุ่งเน้นการป้องกัน โดยพัฒนาสภาพแวดล้อมชุมชนและส่งเสริมสุขภาพอนามัยและความเป็นอยู่ของประชาชน

4.2 อนุรักษ์และฟื้นฟู ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม ให้เอื้อต่อการดำรงชีพได้อย่างสมดุล

5. ด้านการพัฒนาการเมืองการบริหาร

5.1 สนับสนุนให้เกิดความมั่นคงและความสงบเรียบร้อยในชุมชน โดยเน้นการพัฒนาความรู้แก่ประชาชน และส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น

5.2 ส่งเสริมสนับสนุน การปรับปรุงและพัฒนาความรู้ความสามารถให้กับบุคลากรและสร้างแรงจูงใจในการปฏิบัติงาน เพื่อเพิ่มขวัญกำลังใจให้กับบุคลากร

5.3 บริหารจัดการการให้บริการ ตามบทบาทอำนาจหน้าที่ภารกิจ ขององค์การบริหารส่วนตำบล สร้างมาตรฐานด้านการบริหารให้เป็นที่พึงพอใจแก่ผู้รับบริการ และเพื่อให้เกิดการแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและทันต่อเหตุการณ์

5.4 ปรับปรุงพัฒนา และจัดให้มีเครื่องมือ เครื่องใช้ และสถานที่ปฏิบัติงาน ให้เพียงพอและทันสมัย เพื่อความสะดวก รวดเร็ว และเอื้อต่อการให้บริการประชาชน

5.5 การจัดซื้อ จัดจ้าง ขององค์การบริหารส่วนตำบล โน่นสง่าต้องเป็นไปอย่างโปร่งใส และสามารถตรวจสอบได้โดยการส่งเสริมให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วม ในขั้นตอนการจัดซื้อ จัดจ้าง โดยยึดหลักธรรมาภิบาล

6. บัญชีโครงการพัฒนา

ยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนาในช่วงสามปี ระหว่างปี พ.ศ. 2554–2556 ขององค์การบริหารส่วนตำบลโนนสง่า ซึ่งได้กำหนดยุทธศาสตร์ในการพัฒนาเพื่อให้วิสัยทัศน์ประสบความสำเร็จในช่วง 3 ปี ระหว่างปี พ.ศ. 2554–2556 จำนวน 5 ยุทธศาสตร์ โดยให้ลำดับความสำคัญในการพัฒนา ดังนี้

6.1 ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านเศรษฐกิจ

6.1.1 เป้าหมาย

- 1) ประชาชนมีรายได้ที่เพียงพอในการดำรงชีวิต
- 2) ประชาชนในวัยทำงาน มีงานทำ มีอาชีพไม่เกิดการว่างงาน มีรายได้

เกินกว่า 23,000 บาท/คน/ปี

- 3) มีการรวมกลุ่มเพื่อเสริมทักษะและฝึกอบรมอาชีพ
- 4) จัดหาแหล่งน้ำเพื่อการเกษตรกรรมที่พอเพียง
- 5) เพื่อลดต้นทุนในการผลิต และรักษาสภาพแวดล้อม
- 6) ผลิตภัณฑ์มีคุณภาพ มีความปลอดภัยถูกต้องตามสุขลักษณะ
- 7) เสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนทางเศรษฐกิจระดับบุคคล

ครอบครัวและชุมชนและเพื่อสามารถพัฒนาฝีมือในการผลิตเพิ่มมูลค่าของสินค้าและสามารถขยายการตลาด ไปแข่งขันทางเศรษฐกิจและแก้ไขปัญหาความยากจนของจังหวัดร้อยเอ็ดได้

6.1.2 แนวทางการพัฒนา

1) พัฒนาและส่งเสริมอาชีพด้านการเกษตร และการเสริมรายได้ให้กับประชาชน บนพื้นฐานเศรษฐกิจพอเพียง

- 2) พัฒนาฝีมือแรงงาน ให้ได้มาตรฐาน เป็นที่ต้องการของตลาดแรงงาน
- 3) ส่งเสริมสนับสนุนระบบสหกรณ์และการรวมกลุ่ม
- 4) จัดหาแหล่งน้ำเพื่อเกษตรกรรมที่เพียงพอ
- 5) การผลิตและการจำหน่ายข้าวหอมมะลิ
- 6) สนับสนุนวัสดุอุปกรณ์ พันธุ์พืชพันธุ์สัตว์

6.1.3 ตัวชี้วัด

- 1) ความรู้ด้านการอาชีพและรายได้ที่เพิ่มขึ้น
- 2) ร้อยละของรายได้ที่เพิ่มขึ้น
- 3) ร้อยละของแรงงานที่อพยพแรงงานไปทำงานต่างถิ่นลดลง

4) ผลิตภัณฑ์ทุกประเภทมีมาตรฐานด้านคุณภาพของสินค้าและ
การบรรจุภัณฑ์ (Packing)

- 5) จำนวนอาคารและศูนย์แสดงสินค้าที่เพิ่มขึ้น
- 6) จำนวนกลุ่มอาชีพต่าง ๆ ที่เพิ่มขึ้น
- 7) เด็กในโรงเรียนเรียนรู้การประกอบอาชีพเพื่อเสริมสร้างรายได้

การอยู่ดีกินดี

- 8) จำนวนวัสดุครุภัณฑ์ที่เพียงพอ
- 9) แหล่งน้ำมีความอุดมสมบูรณ์
- 10) ร้อยละของครัวเรือนมีรายได้สูงกว่า 23,000 บาท/คน/ปี
- 11) สินค้าหนึ่งโครงการหนึ่งผลิตภัณฑ์มีคุณภาพมาตรฐาน
- 12) กลุ่มวิสาหกิจชุมชนต่าง ๆ มีความรู้ทักษะในการประกอบอาชีพที่ดี
- 13) จำนวนกลุ่มที่ได้รับการฝึกอบรม
- 14) จำนวนหนองน้ำที่ได้รับการขุดลอก
- 15) จำนวนบ่อบาดาลที่เจาะ
- 16) จำนวนสระน้ำที่ขุด
- 17) จำนวนพื้นที่ ที่ผลิตข้าวหอมมะลิที่มีคุณภาพดี
- 18) จำนวนกลุ่มที่เลี้ยงไก่พื้นเมือง
- 19) จำนวนกลุ่มที่เลี้ยงปลาน้ำจืด
- 20) จำนวนพื้นที่ ที่ทำไร่นาสวนผสม
- 21) จำนวนเนื้อที่ ที่ปลูกหม่อนเลี้ยงไหมที่มีคุณภาพ
- 22) จำนวนกลุ่มที่เพาะเห็ด
- 23) พื้นที่ ที่ทำการเกษตรอินทรีย์
- 24) จำนวนพื้นที่ ที่ปลูกผักปลอดสารพิษ
- 25) จำนวนกลุ่มที่เลี้ยงกบ
- 26) จำนวนกลุ่มที่เลี้ยงสุกร
- 27) จำนวนกองทุนหมุนเวียนในการสร้างผลิตภัณฑ์
- 28) จำนวนพื้นที่โครงการหนึ่งตำบลหนึ่งฟาร์ม
- 29) จำนวนพื้นที่ ที่มีการปรับปรุงคุณภาพดิน

6.2 ยุทธศาสตร์การพัฒนาในด้านสังคมและส่งเสริมคุณภาพชีวิต

6.2.1 เป้าหมาย

- 1) เพื่อพัฒนาทางการศึกษาทุกระดับ
- 2) ประชาชนได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารที่ทันสมัย ทันเหตุการณ์
- 3) ประชาชนมีสุขภาพจิตที่ดี ร่างกายแข็งแรงสมบูรณ์ ห่างไกล

ยาเสพติด

- 4) ผู้สูงอายุ ผู้ด้อยโอกาสในสังคมได้รับสวัสดิการที่ดีในการดำรงชีวิต
- 5) บุคลากรและผู้นำชุมชน มีศักยภาพในการพัฒนาท้องถิ่น

6.2.3 แนวทางการพัฒนา

1) สนับสนุนส่งเสริม เด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ คนพิการ ผู้ด้อยโอกาส
ทางสังคมและผู้ประสบภัยพิบัติต่าง ๆ

2) ส่งเสริมให้ประชาชนทุกระดับได้รับการศึกษาเรียนรู้ รับรู้ข้อมูล
ข่าวสาร และส่งเสริมให้ประชาชนมีคุณธรรมจริยธรรม

3) ให้บริการด้านสาธารณสุข พัฒนาศูนย์สาธารณสุขมูลฐานชุมชนให้
มีประสิทธิภาพ

4) ให้ความรู้และสร้างจิตสำนึกในการรักษาสุขภาพป้องกันโรคต่าง ๆ

5) ปรับปรุงสถานที่สำหรับการกีฬา สถานที่พักผ่อนหย่อนใจ

6) ด้านอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญา ซึ่งเป็นเอกลักษณ์ของท้องถิ่น
ให้คงอยู่สืบไป

6.2.3 ตัวชี้วัด

1) จำนวนศูนย์พัฒนาเด็กเล็กที่ได้รับการปรับปรุงซ่อมแซม

2) จำนวนเด็กที่มีอาหารที่ครบถ้วนเพียงพอ

3) จำนวนวัสดุ อุปกรณ์เพื่อใช้เป็นสื่อในการเรียนการสอน

4) จำนวนเครื่องเล่นเด็ก

5) เด็กที่มาร่วมการจัดงานวันเด็กแห่งชาติ

6) จำนวนครั้งที่จัดการแข่งขันกีฬาด้านยาเสพติด

7) จำนวนชนิดของอุปกรณ์กีฬา

8) จำนวนการก่อสร้างลานกีฬา

9) จำนวนคนที่ฝึกอบรม อปพร.

- 10) จำนวนหมู่บ้านที่ได้รับสนับสนุนนิตยสาร หนังสือพิมพ์
- 11) จำนวนการปรับปรุงซ่อมแซมห้องสมุดประจำหมู่บ้าน
- 12) จัดที่ตั้งระบบเสียงตามสาย
- 13) จำนวนการก่อสร้างศูนย์ข้อมูลข่าวสารชุมชน
- 14) จำนวนครั้งที่บุคลากร ผู้นำชุมชน ได้รับการฝึกอบรม
- 15) จำนวนทุนการศึกษาที่ อบต. สนับสนุนให้นักเรียนได้เรียนต่อใน

ระดับอุดมศึกษา

16) จำนวนผู้สูงอายุที่ได้รับสนับสนุนเบี้ยยังชีพ

17) จำนวนผู้ด้อยโอกาสที่ได้รับเงินสงเคราะห์

6.3 ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

6.3.1 เป้าหมาย

เพื่อก่อสร้างและซ่อมบำรุงโครงสร้างพื้นฐานและสาธารณูปโภคพื้นฐานในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลให้มีความสะดวกรวดเร็วในการสัญจรไป-มา

6.3.2 แนวทางการพัฒนา

- 1) ก่อสร้าง ปรับปรุง บำรุงรักษาถนน สะพาน ทางเท้า ท่อระบายน้ำ
- 2) ขยายเขตไฟฟ้า ติดตั้ง และซ่อมแซมระบบไฟฟ้าสาธารณะ
- 3) ก่อสร้างและบำรุงรักษาระบบประปาหมู่บ้าน
- 4) พัฒนาระบบจราจร

6.3.3 ตัวชี้วัด

- 1) จำนวนผิวถนนที่ก่อสร้าง (ค.ร.ม.)
- 2) จำนวนถนนพร้อมท่อระบายน้ำที่ก่อสร้าง
- 3) จำนวนถนนที่ได้รับการปรับปรุง
- 4) พื้นที่ผิวจราจรที่ขยาย (ค.ร.ม.)
- 5) ความยาวของท่อระบายน้ำที่ก่อสร้าง (เมตร)
- 6) ความยาวของทางเท้าที่ก่อสร้าง
- 7) จำนวนถนนที่ได้รับการซ่อมแซม
- 8) ระยะทางที่ขยายเขตไฟฟ้า
- 9) จำนวนไฟฟ้าสาธารณะที่เพิ่มขึ้น
- 10) จำนวนไฟฟ้าสาธารณะที่ได้รับการปรับปรุงซ่อมแซม

- 11) จำนวนระบบประปาหมู่บ้านที่เพิ่มขึ้น
- 12) จำนวนระบบประปาหมู่บ้านที่ได้รับการปรับปรุงซ่อมแซม
- 13) จำนวนจุดที่ติดตั้งเครื่องหมายจราจร
- 14) จำนวนป้ายเตือนการจราจรที่ติดตั้ง

6.4 ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

6.4.1 เป้าหมาย

- 1) ส่งเสริมให้มีการฟื้นฟูและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและ

สิ่งแวดล้อมในเชิงบูรณาการ

- 2) เพื่อให้ประชาชนเป็นเห็นคุณค่าและประโยชน์ของทรัพยากรธรรมชาติ

6.4.2 แนวทางการพัฒนา

- 1) สร้างจิตสำนึกและความตระหนักในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติ

และสิ่งแวดล้อม

- 2) ระบบกำจัดขยะมูลฝอย น้ำเสีย มลพิษและสิ่งปฏิกูลต่าง ๆ

6.4.2 ตัวชี้วัด

- 1) จำนวนพื้นที่ ที่มีการปลูกป่า
- 2) จำนวนประชากรที่ร่วมกิจกรรมในการปลูกต้นไม้
- 3) จำนวนแหล่งน้ำที่มีการบำรุงรักษา
- 4) จำนวนครั้งที่รณรงค์ประชาสัมพันธ์เพื่อสร้างจิตสำนึกให้อุรักษ์

ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

- 5) จำนวนสมาชิกอาสาสมัครอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและ

สิ่งแวดล้อม

- 6) จำนวนหลังคาเรือนที่ร่วมโครงการบ้านนาอยู่

- 7) จำนวนครัวเรือนที่ได้รับสนับสนุนถังขยะ

- 8) จำนวนการก่อสร้างเตาเผาขยะ

6.5 ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการเมืองและการบริหารกิจการที่ดี

6.5.1 เป้าหมาย

ส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการบริหารจัดการด้านการเมืองการบริหารที่

ดี และการมีบทบาททางด้านการเมือง การบริหารและการเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหาร

6.5.2 แนวทางการพัฒนา

- 1) พัฒนาบุคลากรในองค์กร ผู้นำชุมชน ประชาคมตำบล ผู้นำชุมชน ประชาคมตำบล ผู้นำหมู่บ้าน อสม. ฯลฯ
- 2) ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนทุกองค์กรทุกภาคส่วน
- 3) ปรับปรุงเครื่องมือเครื่องใช้และสถานที่ปฏิบัติงาน
- 4) การดำเนินการตามนโยบายของรัฐบาล

6.5.3 ตัวชี้วัด

- 1) การประชาสัมพันธ์การเลือกตั้งทุกครั้งทุกระดับ
- 2) จำนวนครั้งของการจัดเลือกตั้ง
- 3) จำนวนครั้งที่มีการฝึกอบรม
- 4) ชุมชนเข้มแข็ง
- 5) จำนวนผู้มีส่วนร่วมในการพัฒนาทางการเมืองและสังคม
- 6) จำนวนบุคลากรและอุปกรณ์มีศักยภาพในการบริการประชาชน
- 7) ส่งเสริมการจัดการบริการประชาชนสู่มาตรฐานสากล
- 8) ความพึงพอใจของประชาชนผู้ใช้บริการ

เพิ่มขึ้น

สรุปได้ว่า แผนพัฒนา และแผนยุทธศาสตร์องค์การบริหารส่วนตำบลมี 5 ด้าน ดังนี้ ด้านการพัฒนาเศรษฐกิจด้านการพัฒนาสังคม และส่งเสริมคุณภาพชีวิตด้านการพัฒนา โครงสร้างพื้นฐานด้านการพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมและด้านการเมืองและการบริหารกิจการที่ดี

การปกครองท้องถิ่น

1. ความหมายของการปกครองท้องถิ่น

มีนักวิชาการ ได้ให้ความหมายของการปกครองท้องถิ่น ไว้หลากหลาย แต่มี ลักษณะที่คล้ายคลึงกัน ดังนี้

โกวิทย์ พวงงาม (2550 : 13) กล่าวว่า การปกครองท้องถิ่น หมายถึง การที่องค์กร หนึ่งมีพื้นที่อาณาเขตของตนเองมีประชากรและมีรายได้ตามที่หลักเกณฑ์กำหนด โดยมีอำนาจ และมีอิสระในการปกครองตนเอง มีการบริหารการคลังของตน รวมทั้งมีอำนาจหน้าที่

ให้บริการในด้านต่าง ๆ แก่ประชาชน ซึ่งประชาชนในพื้นที่ดังกล่าวจะมีส่วนร่วมในการบริหาร และปกครองตนเอง อาทิ การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจแก้ไขปัญหาในชุมชน หรือการมีส่วนร่วมในการบริหารและการปกครองตนเอง โดยผ่านตัวแทนที่มาจากการเลือกตั้ง เช่น การมีสภาท้องถิ่น เป็นต้น

คราร์ค (Clarks. 1957 : 87-89) อธิบายว่า การปกครองท้องถิ่น หมายถึง หน่วยการปกครองที่ทำหน้าที่รับผิดชอบเกี่ยวข้องกับการให้บริการประชาชนในเขตพื้นที่หนึ่ง พื้นที่ใด โดยเฉพาะ และหน่วยปกครองนี้จัดตั้งและอยู่ในความดูแลของรัฐบาล

มอนตาญ (Montagu. 1984 : 574) อธิบายว่า การปกครองท้องถิ่น หมายถึง การปกครองซึ่งหน่วยการปกครองท้องถิ่นได้มีการเลือกตั้งโดยอิสระเพื่อเลือกผู้ที่มีหน้าที่บริหาร การปกครองท้องถิ่นมีอำนาจอิสระพร้อมความรับผิดชอบซึ่งคนสามารถที่จะได้โดยปลอดจากการควบคุมของหน่วยการบริหารราชการส่วนกลางหรือภูมิภาค แต่ทั้งนี้หน่วยปกครองท้องถิ่น ยังต้องอยู่ภายใต้บทบังคับว่าด้วยอำนาจสูงสุดของประเทศ ไม่ได้กลายเป็นรัฐใหม่อิสระแต่อย่างใด

จากที่กล่าวมาข้างต้น สรุปได้ว่า การปกครองท้องถิ่นเป็นการปกครองที่รัฐบาลกลางหรือส่วนกลาง ได้กระจายอำนาจไปให้หน่วยการปกครองท้องถิ่น ซึ่งประชาชนมีส่วนร่วมในการดำเนินงานและปกครองตนเองตามเจตนารมณ์การปกครองระบอบประชาธิปไตย โดยการปกครองดังกล่าว มีจุดมุ่งหมายที่จะให้ประชาชนสร้างความเจริญให้กับท้องถิ่นของตนเองรวมถึงการแก้ปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในท้องถิ่น การปกครองท้องถิ่นมีฐานะเป็นนิติบุคคล อาจประกอบด้วยเจ้าหน้าที่ที่ราษฎรเลือกตั้งเข้ามาเพื่อปฏิบัติงานตามระยะเวลาที่กำหนด โดยมีงบประมาณเป็นของตนเอง

2. ปัจจัยที่เกื้อหนุนบทบาทของการปกครองท้องถิ่น

ปธาน สุวรรณมงคล (2547 : 8-10) กล่าวว่า การปกครองท้องถิ่น จะมีบทบาทมากขึ้นเพียงใดขึ้นอยู่กับปัจจัยต่าง ๆ ดังนี้

2.1 พัฒนาการทางประวัติศาสตร์ของการปกครองท้องถิ่นในประเทศนั้น กล่าวคือ กรณีแรก หากการก่อกำเนิดของการปกครองท้องถิ่นมาจากประวัติศาสตร์ของสังคม นั้น ที่มีการรวมกลุ่มเป็นชุมชนย่อย ๆ จัดการปกครองตนเองอย่างอิสระ ก่อนที่จะมีการรวมเป็น ราชอาณาจักรภายหลัง ในสังคมเช่นนี้ ท้องถิ่นจะเรียกร้องและปกป้องสิทธิเดิมของตน ในการปกครองตนเองและมีบทบาทสำคัญในการเป็นตัวแทนประชาชน และให้บริการที่จำเป็นแก่ประชาชน ในท้องถิ่น เช่น กรณีการปกครองท้องถิ่นของกลุ่มประเทศสแกนดิเนเวีย กรณีที่สอง หากการ

ก่อกำเนิดการปกครองท้องถิ่นมาจากการจัดตั้ง โดยรัฐด้วยการออกกฎหมายจัดตั้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นขึ้นมา และเป็นผู้ที่กำหนดกฎเกณฑ์ วิธีการปฏิบัติงานในทุก ๆ ด้าน กรณีเช่นนี้ การปกครองท้องถิ่นจะมีบทบาทน้อยและไม่สามารถทำหน้าที่ได้อย่างเข้มแข็ง ต้องพึ่งพิงการสนับสนุนจากรัฐอยู่มาก

2.2 ระบบการเมือง เป็นปัจจัยเกื้อหนุนที่มีความสำคัญต่อบทบาทของการปกครองท้องถิ่น กล่าวคือประเทศที่มีระบบการเมืองแบบประชาธิปไตย โอกาสที่มีการปกครองท้องถิ่นจะมีบทบาทหลากหลายและมีบทบาทในแต่ละด้าน ก็มีมากกว่าประเทศที่มีระบบการเมืองแบบเผด็จการที่มีอำนาจรวมอยู่ที่ผู้นำหรือองค์กรทางการเมือง เช่น พรรคคอมมิวนิสต์ เป็นต้น

2.3 นโยบายของรัฐ นโยบายของรัฐที่ปรากฏในรูปของบทบัญญัติในรัฐธรรมนูญกฎหมายระเบียบที่เกี่ยวข้อง และนโยบายการบริหารประเทศของรัฐบาลเป็นสิ่งที่สนับสนุนหรือจำกัดบทบาทของการปกครองท้องถิ่นในประเทศนั้น ๆ ในประเทศใดที่นโยบายของรัฐมีแนวทางที่จะสนับสนุนการกระจายอำนาจให้กับท้องถิ่น กฎหมายที่ออกมาก็จะสนับสนุนส่งเสริมให้ท้องถิ่นมีอิสระในการปกครองตนเองเพิ่มมากขึ้น ในทางกลับกันในประเทศที่รัฐไม่มีนโยบายส่งเสริมสนับสนุนการปกครองท้องถิ่นอย่างจริงจัง กฎหมายและระเบียบก็จะกลายเป็นอุปสรรคต่อการปกครองตนเองของท้องถิ่น รัฐจะมีการควบคุม กำกับ การปกครองท้องถิ่นอย่างใกล้ชิด

2.4 วัฒนธรรมทางการเมือง วัฒนธรรมทางการเมืองเป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชน ในสังคมที่มีวัฒนธรรมทางการเมืองแบบไพร่ฟ้า (Subject political culture) แม้ว่าประชาชนจะมีความรู้ทางการเมือง แต่ก็เพียงแค่ว่าจะเข้ามามีส่วนร่วม (Participatory political culture) ประชาชนในสังคมจะสนใจที่จะเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมืองในรูปแบบต่าง ๆ อย่างกว้างขวางเช่นที่เกิดขึ้นในสังคมประเทศตะวันตกส่วนใหญ่

2.5 ความเจริญทางเศรษฐกิจ ในพื้นที่ใดที่มีความเจริญทางเศรษฐกิจมากย่อมจะมีส่วนสำคัญที่ทำให้การปกครองท้องถิ่นนั้นมีความเข้มแข็งขึ้น เนื่องจากมีฐานะรายได้ที่มากพอสำหรับนำมาพัฒนาท้องถิ่นให้เจริญก้าวหน้ายิ่งขึ้น สามารถพึ่งตนเองได้ และมีแนวโน้มที่ประชาชนจะให้ความสนใจเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมืองการปกครองท้องถิ่นมากขึ้น เนื่องจากความสำคัญของการปกครองท้องถิ่นนั้นว่า สามารถที่จะแก้ไขปัญหาที่เกี่ยวข้องกับการดำรงชีวิตพื้นฐานของชุมชนได้

2.6 ระดับการศึกษาและข้อมูลสารสนเทศ เป็นสิ่งสำคัญควบคู่ไปกับ ความเจริญทางเศรษฐกิจของพื้นที่และนับเป็นพื้นฐานสำคัญของการพัฒนาทางการเมืองในระบบประชาธิปไตยของการศึกษาและการแพร่กระจายของข้อมูลข่าวสารในวงกว้างช่วยให้ คนได้มีความรู้ความเข้าใจถึงความสำคัญและความจำเป็นในการเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมือง ในระดับท้องถิ่นและเห็นถึงประโยชน์ของการปกครองท้องถิ่นที่มีต่อชุมชน ตลอดจนมีความกระตือรือร้นที่จะมีส่วนร่วมทางการเมืองในรูปแบบต่าง ๆ เช่น สมัครเลือกตั้งเพื่อเข้ามา ทำหน้าที่ในองค์กรปกครองท้องถิ่น หรือให้ข้อคิดเห็น ติดตาม ตรวจสอบการทำงานของ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอย่างใกล้ชิด

สรุปได้ว่า การปกครองท้องถิ่นที่มีปัจจัยที่เกื้อหนุนบทบาทหลายประการ อาทิ พัฒนาการทางประวัติศาสตร์ของการปกครองท้องถิ่นในประเทศนั้น ระบบการเมือง นโยบาย ของรัฐ วัฒนธรรมการเมือง ความเจริญทางเศรษฐกิจ ระดับการศึกษาและข้อมูลสารสนเทศ อย่างไรก็ตามปัจจัยที่สำคัญที่สุดน่าจะเป็นตัวประชาชนเองที่ต้องให้ความสำคัญกับการ ปกครองท้องถิ่น คือ การมีส่วนร่วมตั้งแต่การคัดเลือกตัวแทนเข้าไปดำเนินการ การติดตามผล การดำเนินงานเพื่อผลประโยชน์ของชุมชน ซึ่งมักจะเกี่ยวกับการดำรงชีวิตเป็นหลักถ้า ประชาชนมีความสำนึกและมีส่วนร่วมอย่างจริงจังถือได้ว่าเป็นปัจจัยที่สำคัญที่สุดในการ เกื้อหนุนบทบาทของการปกครองท้องถิ่น

3. โครงสร้างองค์การบริหารส่วนตำบลปัจจุบัน

โครงสร้างองค์การบริหารส่วนตำบลใหม่เกิดจากการเสนอแก้ไขเพิ่มเติม พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2546 ดังแผนภาพที่ 1

แผนภาพที่ 1 โครงสร้างองค์การบริหารส่วนตำบล (โครงสร้างปัจจุบัน)

ที่มา : พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบลพ.ศ. 2537 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2546

สรุปได้ว่า โครงสร้างองค์การบริหารส่วนตำบล (โครงสร้างปัจจุบัน) มีอยู่ 2 ฝ่าย ดังนี้

3.1 ฝ่ายบริหาร ประกอบด้วย นายก อบต. มาจากการเลือกตั้งของประชาชนโดยตรง นายกองค์การบริหารส่วนตำบลอาจแต่งตั้งรองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลจำนวนไม่เกิน 2 คน และเลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนตำบล จำนวน 1 คน

3.2 ฝ่ายสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ประกอบด้วย สมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลมาจากการเลือกตั้งโดยราษฎรผู้มีสิทธิเลือกตั้งในแต่ละหมู่บ้านมีหลักเกณฑ์ดังนี้ หมู่บ้านละ 2 คน ถ้าเขตใดมี 2 หมู่บ้าน ให้มีสมาชิกสภา หมู่บ้านละ 3 คน ถ้าเขตใดมี 1 หมู่บ้านให้มีสมาชิก

สภา 6 คน อายุคราวละ 4 ปี ประธานสภา 1 คน และรองฯ อีก 1 คน เลขานุการสภา ตั้งจากสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลหรือปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล

4. อำนาจหน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบล

องค์การบริหารส่วนตำบลมีฐานะเป็นนิติบุคคล พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 และแก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. 2542 กำหนดอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลไว้ ดังนี้

4.1 หน้าที่ทั่วไปขององค์การบริหารส่วนตำบล คือ การพัฒนาตำบลทั้งในด้านเศรษฐกิจสังคม และวัฒนธรรม

4.2 หน้าที่ที่องค์การบริหารส่วนตำบลต้องกระทำในเขต อบต. ดังนี้

4.2.1 จัดให้มีบำรุงรักษาทั้งทางน้ำและทางบก

4.2.2 รักษาความสะอาดของถนน ทางน้ำ ทางเดิน และที่สาธารณะ

รวมทั้งกำจัดขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล

4.2.3 ป้องกันโรคและระงับโรคติดต่อ

4.2.4 ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

4.2.5 ส่งเสริมการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม

4.2.6 ส่งเสริมการพัฒนา เด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุและผู้พิการ

4.2.7 คุ้มครอง ดูแล และบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

4.2.8 บำรุงรักษาศิลปะ วัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่นและจารีตประเพณีอันดีงานของท้องถิ่น

4.2.9 ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่ทางราชการมอบหมาย โดยจัดสรรงบประมาณหรือบุคลากรให้ตามความจำเป็นและสมควร

4.3 หน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบลอาจพิจารณากระทำได้ หรืออาจจัดทำในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล คือ

4.3.1 ให้มีน้ำเพื่ออุปโภค บริโภค และการเกษตร

4.3.2 ให้มีและบำรุงการไฟฟ้าหรือแสงสว่าง โดยวิธีอื่น

4.3.3 ให้มีและบำรุงทางระบายน้ำ

4.3.4 ให้มีและบำรุงสถานที่ประชุม การกีฬา การพักผ่อนหย่อนใจและ

สวนสาธารณะ

4.3.5 ให้มีและส่งเสริมกลุ่มเกษตรกรและกิจการสหกรณ์

- 4.3.6 ส่งเสริมให้มีอุตสาหกรรมในครอบครัว
- 4.3.7 บำรุงและส่งเสริมการประกอบอาชีพของราษฎร
- 4.3.8 การคุ้มครองดูแลรักษาทรัพย์สินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน
- 4.3.9 หาผลประโยชน์จากทรัพย์สินขององค์การบริหารส่วนตำบล
- 4.3.10 ให้มีตลาด ท่าเทียบหรือท่าข้าม
- 4.3.11 กิจการเกี่ยวกับการพาณิชย์
- 4.3.12 การท่องเที่ยว
- 4.3.13 การผังเมือง

4.4 สรุปได้ว่า อำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลไว้ดังนี้

4.4.1 หน้าที่ทั่วไปขององค์การบริหารส่วนตำบล คือ การพัฒนาตำบลทั้งใน
ด้านเศรษฐกิจสังคมและวัฒนธรรม

4.4.2 หน้าที่ที่องค์การบริหารส่วนตำบลต้องกระทำในเขต อบต. ดังนี้
บำรุงรักษา ทางบกและทางน้ำ ป้องกันโรคและระงับโรคติดต่อ ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
ส่งเสริมการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ส่งเสริมการพัฒนา เด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุและ
ผู้พิการ บำรุงรักษาศิลปะ วัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่นและจารีตประเพณี อันดีงานของท้องถิ่น
ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่ทางราชการมอบหมาย โดยจัดสรรงบประมาณหรือบุคลากรให้ตาม
ความจำเป็นและสมควร

4.4.3 หน้าที่องค์การบริหารส่วนตำบลอาจพิจารณากระทำได้ หรืออาจจัดทำ
ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล คือ ให้มีน้ำเพื่ออุปโภค บริโภค และการเกษตร ให้มีและบำรุง
การไฟฟ้าหรือแสงสว่างโดยวิธีอื่น หาผลประโยชน์จากทรัพย์สินขององค์การบริหารส่วนตำบล
ให้มีตลาด ท่าเทียบหรือท่าข้าม

องค์การบริหารส่วนตำบลโนนสง่าอำเภอปทุมรัตต์ จังหวัดร้อยเอ็ด

สภาพทั่วไป สภาพทางเศรษฐกิจ สภาพทางสังคมและการบริหารงานขององค์การ
บริหารส่วนตำบลโนนสง่า สรุปได้ดังนี้ (องค์การบริหารส่วนตำบลโนนสง่า. 2554 : 5-9)

1. สภาพทั่วไป

1.1 ลักษณะที่ตั้งองค์การบริหารส่วนตำบลโนนสง่า ตั้งอยู่เลขที่ 65 หมู่ที่ 3
ตำบลโนนสง่า อำเภอปทุมรัตต์ จังหวัดร้อยเอ็ด ตั้งอยู่ทางทิศตะวันตกเฉียงใต้ของจังหวัด

ร้อยเอ็ด อยู่ห่างจากอำเภอปทุมรัตน์ 3 กิโลเมตร อยู่ห่างจากจังหวัดร้อยเอ็ด 69 กิโลเมตร และอยู่ห่างจากกรุงเทพมหานครประมาณ 480 กิโลเมตร

1.2 เนื้อที่องค์การบริหารส่วนตำบลโนนสง่า มีพื้นที่ประมาณ 32.09 ตารางกิโลเมตร

1.3 อาณาเขต

ทิศเหนือ ติดกับ องค์การบริหารส่วนตำบลบัวแดง อำเภอปทุมรัตน์

ทิศใต้ ติดกับองค์การบริหารส่วนตำบลสระบัว อำเภอปทุมรัตน์

ทิศตะวันออก ติดกับองค์การบริหารส่วนตำบลโนนสูง อำเภอปทุมรัตน์

ทิศตะวันตก ติดกับองค์การบริหารส่วนตำบลดอกกล้า อำเภอปทุมรัตน์

1.4 ลักษณะภูมิประเทศ

สภาพภูมิประเทศโดยทั่วไปขององค์การบริหารส่วนตำบลโนนสง่าเป็นพื้นที่ราบและทุ่งนา มีแหล่งน้ำธรรมชาติ คือหนองน้ำที่มีอยู่ตามหมู่บ้าน คลองน้ำธรรมชาติ และสร้างขึ้น

1.5 เขตการปกครอง

จำนวนหมู่บ้านในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลโนนสง่ามี 6 หมู่บ้าน ได้แก่ บ้านโนนสง่าหมู่ที่ 3 บ้านโนนทันหมู่ที่ 4 บ้านโนนโพธิ์ หมู่ที่ 5 บ้านขนวน หมู่ที่ 6

บ้านโนนจาน หมู่ที่ 7 และบ้านหนองส่วย หมู่ที่ 8

16 ประชากรประชากรทั้งสิ้น 3,446 คน 739 ครัวเรือน แยกเป็นชาย 1,741 คน และหญิง 1,723 คน

2. สภาพทางเศรษฐกิจ

2.1 อาชีพการประกอบอาชีพแยกออกเป็น ดังนี้

2.1.1 ด้านการเกษตร มีพื้นที่ทำการเกษตรทั้งหมด 11,443 ไร่ จำนวนครัวเรือนที่ทำนา 524 ครัวเรือนการเลี้ยงสัตว์ ได้แก่ เลี้ยงโค กระบือ สุกร เป็ด ไก่ เลี้ยงไว้เพื่อจำหน่ายและบริโภคในครัวเรือน

2.1.2 ด้านอุตสาหกรรมในครัวเรือน ได้แก่ ทอผ้าไหม จักสาน

2.1.3 อื่น ๆ รับราชการ ลูกจ้างเอกชน และรับจ้างทั่วไป

2.2 หน่วยธุรกิจ ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล

2.2.1 ปั๊มน้ำมัน 4 แห่ง

2.2.2 โรงสีข้าว 11 แห่ง

3. สภาพทางสังคม

3.1 การศึกษา

3.1.1 ศูนย์พัฒนาเด็กก่อนวัยเรียน 2 แห่ง

1) ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านโนนสง่าหมู่ที่ 3

2) ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านโนนจานหมู่ที่ 7

3.1.2 โรงเรียนประถมศึกษา 2 แห่ง

1) โรงเรียนบ้านขนวน (ครูประชาสรรค์) หมู่ที่ 3

2) โรงเรียนบ้านโนนจานหมู่ที่ 7

3) ที่อ่านหนังสือพิมพ์ประจำหมู่บ้าน จำนวน 6 แห่ง

3.2 ศูนย์บริการการเรียนรู้และบริการอินเทอร์เน็ตความเร็วสูง ที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบลโนนสง่า

3.3 สถาบันและองค์กรทางศาสนา

วัด / สำนักสงฆ์ 8 แห่ง

3.4 การสาธารณสุข

3.4.1 สถานีอนามัยประจำตำบล 1 แห่ง

3.4.2 อัตราการมีและใช้ส้วมราดน้ำ ร้อยละ 100

3.4.3 ศูนย์สาธารณสุขมูลฐาน 6 แห่ง

3.5 ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

3.5.1 ประชาชนในแต่ละหมู่บ้านช่วยกันสอดส่องดูแลภายในหมู่บ้านของตนเอง

3.5.2 ตำรวจอาสา อปพร. ประจำหมู่บ้าน กำนัน สารวัตรกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน ชุดสายตรวจประจำตำบลจาก สภ.ปทุมรัตต์

4. การบริการพื้นฐาน

4.1 การคมนาคม

โดยทางบกติดต่อกับอำเภอ 1 เส้นทาง โดยถนนลาดยาง สาย รอ. 3503

บ้านดงช้าง-ภูคิน

4.2 การโทรคมนาคม

4.2.1 ทางไปรษณีย์ โทรเลข ใช้บริการของไปรษณีย์โทรเลข อำเภอปทุมรัตต์

4.2.2 ผู้โทรศัพท์สาธารณะ จำนวน 10 แห่ง

4.3 การไฟฟ้า มีไฟฟ้าใช้ทุกหมู่บ้าน

หมู่ที่ 3 จำนวนครัวเรือนที่ใช้ไฟฟ้า	59 ครัวเรือน
หมู่ที่ 4 จำนวนครัวเรือนที่ใช้ไฟฟ้า	93 ครัวเรือน
หมู่ที่ 5 จำนวนครัวเรือนที่ใช้ไฟฟ้า	106 ครัวเรือน
หมู่ที่ 6 จำนวนครัวเรือนที่ใช้ไฟฟ้า	157 ครัวเรือน
หมู่ที่ 7 จำนวนครัวเรือนที่ใช้ไฟฟ้า	245 ครัวเรือน
หมู่ที่ 8 จำนวนครัวเรือนที่ใช้ไฟฟ้า	79 ครัวเรือน

4.4 แหล่งน้ำธรรมชาติ

4.4.1 ถ่าน้ำ ลำห้วย 3 แห่ง

4.4.2 บึงหนองน้ำ สระน้ำ 5 แห่ง

4.5 แหล่งน้ำที่สร้างขึ้น

4.5.1 บ่อน้ำตื้น 24 แห่ง

4.5.2 บ่อโยก 6 แห่ง

4.5.3 บ่อบาดาล 200 บ่อ

5. ข้อมูลอื่นๆ

5.1 ทรัพยากรธรรมชาติในพื้นที่

ป่าไม้ในพื้นที่ สาธารณประโยชน์

5.2 มวลชนจัดตั้ง

5.2.1 ลูกเสือชาวบ้าน 100 คน

5.2.2 อปพร. 68 คน

6. ศักยภาพในตำบล

6.1 ศักยภาพขององค์การบริหารส่วนตำบล

6.1.1 บุคลากรจำนวน ดังนี้

- 1) ตำแหน่งในสำนักปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล 21 คน
- 2) ตำแหน่งในส่วนการคลัง 6 คน
- 3) ตำแหน่งในส่วนโยธา 3 คน

6.1.2 ระดับการศึกษาของบุคลากร

1) ประถมศึกษา	2 คน
2) มัธยมศึกษา/อาชีวศึกษา	13 คน
3) ปริญญาตรี	12 คน
4) สูงกว่าปริญญาตรี	3 คน

6.2 ศักยภาพของชุมชนและพื้นที่

6.2.1 การรวมกลุ่มของประชาชนจำนวนกลุ่มทุกประเภท 19 กลุ่ม ดังนี้

- 1) กลุ่มอาชีพ 13 กลุ่ม
- 2) กลุ่มออมทรัพย์ 6 กลุ่ม

7. ยุทธศาสตร์การพัฒนา

องค์การบริหารส่วนตำบลโนนสง่า ได้ใช้กรอบในการกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบล ดังนี้

7.1 ยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555-2559) (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. 2555 : 9-13)

7.1.1 ยุทธศาสตร์การพัฒนาคุณภาพคนและสังคมไทยสู่สังคมแห่งภูมิปัญญาและการเรียนรู้

- 1) การพัฒนาคนให้มีคุณธรรมนำความรู้ เกิดภูมิคุ้มกัน
- 2) การเสริมสร้างสุขภาพของคนไทยให้มีสุขภาพแข็งแรงทั้งกายและใจ มีความสัมพันธ์ทางสังคมและอยู่ในสภาพแวดล้อมที่น่าอยู่

3) การเสริมสร้างคนไทยให้อยู่ร่วมกันในสังคมได้อย่างสันติสุข

7.1.2 ยุทธศาสตร์การสร้างความเข้มแข็งของชุมชนและสังคมให้เป็นรากฐานที่มั่นคงของประเทศ

- 1) การเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน
- 2) การสร้างความมั่นคงของเศรษฐกิจชุมชน
- 3) การเสริมสร้างศักยภาพของชุมชน ในการอยู่ร่วมกันกับทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมอย่างสันติและเกื้อกูล

7.1.3 ยุทธศาสตร์การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจให้สมดุลและยั่งยืน

- 1) การปรับโครงสร้างการผลิตเพื่อเพิ่มผลิตภาพ และคุณค่าของสินค้าและบริการบนฐานความรู้ และความเป็นไทย
- 2) การสร้างภูมิคุ้มกันของระบบเศรษฐกิจ
- 3) การสนับสนุนให้เกิดการแข่งขันที่เป็นธรรม และการกระจายผลประโยชน์จากการพัฒนาอย่างเป็นธรรม

7.1.4 ยุทธศาสตร์การพัฒนาบนฐานความหลากหลายทางชีวภาพและการสร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม

- 1) การรักษาฐานทรัพยากรและความสมดุลของระบบนิเวศน์
- 2) การสร้างสภาพแวดล้อมที่ดีเพื่อยกระดับคุณภาพชีวิต และการพัฒนาที่ยั่งยืน
- 3) การพัฒนาคุณค่าความหลากหลายทางชีวภาพ และภูมิปัญญาท้องถิ่น

7.1.5 ยุทธศาสตร์การเสริมสร้างธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการประเทศ

- 1) การเสริมสร้างและพัฒนาวัฒนธรรมประชาธิปไตย และธรรมาภิบาล ให้เป็นส่วนหนึ่งของวิถีการดำเนินชีวิตในสังคมไทย
- 2) เสริมสร้างความเข้มแข็งของภาคประชาชน ให้สามารถเข้าร่วมในการบริหารจัดการประเทศ
- 3) สร้างภาคราชการที่มีประสิทธิภาพและมีธรรมาภิบาล เน้นการบริการแทนการค้ากับ ควบคุม และทำงานร่วมกับหุ้นส่วนการพัฒนา
- 4) การกระจายอำนาจการบริหารจัดการประเทศสู่ภูมิภาค ท้องถิ่น และชุมชนเพิ่มขึ้นต่อเนื่อง
- 5) ส่งเสริมภาคธุรกิจเอกชนให้เกิดความเข้มแข็ง สุจริต และมีธรรมาภิบาล
- 6) การปฏิรูปกฎหมาย กฎระเบียบและขั้นตอน กระบวนการเกี่ยวกับการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมเพื่อสร้างความสมดุลในการจัดสรรประโยชน์จากการพัฒนา
- 7) การรักษาและเสริมสร้างความมั่นคง เพื่อสนับสนุนการบริหารจัดการประเทศสู่คุณภาพและความยั่งยืน

7.2 ยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ประกอบด้วย

ยุทธศาสตร์การพัฒนา 3 ด้าน ดังนี้ (กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น : 2553 : 32)

7.2.1 ยุทธศาสตร์การยกระดับขีดความสามารถของกรมส่งเสริมการ
ปกครองท้องถิ่นให้มีสมรรถนะสูง

7.2.2 ยุทธศาสตร์การเพิ่มประสิทธิภาพระบบการบริหารจัดการขององค์กร
ปกครอง ส่วนท้องถิ่นในการพัฒนาประเทศ

7.2.3 ยุทธศาสตร์การสร้างและใช้ภาคีเครือข่ายในการพัฒนาระบบการ
บริหารจัดการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

7.3 ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดร้อยเอ็ด ประกอบด้วย ยุทธศาสตร์การพัฒนา
3 ด้าน ดังนี้ (กลุ่มงานยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดร้อยเอ็ด. 2553 : 6-7)

7.3.1 ยุทธศาสตร์ส่งเสริมการผลิตภาคการเกษตรให้แข่งขันได้

กลยุทธ์ : ยกระดับมาตรฐานและประสิทธิภาพการผลิต ผลผลิตทาง
การเกษตร มีแนวทางการพัฒนาดังนี้

1) พัฒนาการผลิตข้าวหอมมะลิ GAP ด้วยกระบวนการผลิตตามวิธีการ
เกษตรดีที่เหมาะสม (Good Agricultural Practice) และเกษตรอินทรีย์ ในพื้นที่ที่มีความพร้อม
ควบคู่ไปกับการจัดการระบบส่งน้ำและกระจายน้ำ การปรับปรุงบำรุงดินการใช้เมล็ดพันธุ์ดีและ
การจัดการองค์กรเกษตรที่มีประสิทธิภาพ

2) เพิ่มประสิทธิภาพการแปรรูปข้าวหอมมะลิ โดยการเพิ่ม
ประสิทธิภาพการแปรรูปข้าวสาร ทั้งผู้ประกอบการภาคเอกชนและองค์กรเกษตรที่มีศักยภาพ
ในการพัฒนาให้สามารถแข่งขัน ได้พัฒนาผลิตภัณฑ์ เพื่อเพิ่มมูลค่าข้าวหอมมะลิที่เป็น
เอกลักษณ์เฉพาะของจังหวัดร้อยเอ็ดรวมทั้งส่งเสริมการวิจัยและพัฒนา โดยการใช้เทคโนโลยีที่
เหมาะสมตลอดจนห่วงโซ่การผลิตที่สามารถสร้างมูลค่าและคุณค่าผลิตภัณฑ์

3) พัฒนาระบบตลาดข้าวหอมมะลิโดยพัฒนาช่องทางการตลาดตรงสู่
ผู้บริโภคทั้งภายในและต่างประเทศรวมถึงการสร้างตราสินค้าข้าวหอมมะลิร้อยเอ็ดและสร้าง
คุณค่าจากสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์

7.3.2 ยุทธศาสตร์ส่งเสริมอุตสาหกรรมการผลิต การท่องเที่ยวและ

การบริการ

กลยุทธ์ : พัฒนาศักยภาพการประกอบการอุตสาหกรรมการผลิต
การท่องเที่ยว และการบริการมีแนวทางการพัฒนา ดังนี้

1) ยกระดับการผลิตผลิตภัณฑ์ (OTOP) ให้ได้มาตรฐานและยกระดับการให้บริการด้านการท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐาน รวมทั้งส่งเสริมการจัดกิจกรรมเพื่อประชาสัมพันธ์และส่งเสริมการท่องเที่ยววิถีพุทธ

2) พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวหลัก ได้แก่ พระมหาเจดีย์ชัยมงคลบึงเกลือ บึงปลาอู๋ชัย บ่อพันขัน โดยการปรับปรุงแหล่งท่องเที่ยวให้มีความสมบูรณ์และจัดหาสิ่งอำนวยความสะดวกแก่นักท่องเที่ยวอย่างเพียงพอ

7.3.3 ยุทธศาสตร์พัฒนาคนและสังคมให้เข้มแข็ง

กลยุทธ์ : 1 ยกระดับคุณภาพชีวิตและเสริมสร้างชุมชนให้เข้มแข็ง มีแนวทางการพัฒนา ดังนี้

1) พัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวก โดยการพัฒนาแหล่งน้ำ เพื่อการอุปโภคบริโภคและการเกษตรให้แก่ประชาชนอย่างเพียงพอ และสร้างปรับปรุงการคมนาคมให้ประชาชนได้รับความสะดวกในการสัญจร

2) พัฒนาศักยภาพของคนและสังคม โดยการให้การศึกษาคณะพัฒนาฝีมือแรงงานและการฝึกทักษะการประกอบอาชีพเพื่อสร้างรายได้ รวมทั้งการเสริมสร้างสังคมให้สงบสุข โดยการดูแลรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนสร้างมาตรการระวังป้องกัน และช่วยเหลือในการรักษาความสงบเรียบร้อย ภัยพิบัติและปัญหาสุขภาพจิต

กลยุทธ์ : 2 บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมแบบมีส่วนร่วมมีแนวทางการพัฒนา คือ พัฒนาและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยส่งเสริมการมีส่วนร่วม ของชุมชนในการบริหารจัดการทรัพยากรดิน น้ำและป่าไม้

กลยุทธ์ : 3 พัฒนาคูณภาพการบริหารจัดการภาครัฐมีแนวทางการพัฒนา คือ ยกระดับการให้บริการของหน่วยงานภาครัฐ โดยพัฒนาองค์การตามเกณฑ์คุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐ (PMQA)

7.4 ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลโนนสง่า ประกอบด้วย การพัฒนา 5 ด้าน ดังนี้ (องค์การบริหารส่วนตำบลโนนสง่า. 2554 : 32-33)

7.4.1 ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านเศรษฐกิจ

1) พัฒนา ส่งเสริมอาชีพ ด้านการเกษตรกรรม และการเสริมรายได้ให้กับประชาชน บนพื้นฐานเศรษฐกิจพอเพียง

2) พัฒนาฝีมือแรงงาน ให้ได้มาตรฐาน เป็นที่ต้องการของตลาดแรงงาน

3) ส่งเสริมสนับสนุน ระบบสหกรณ์และการรวมกลุ่ม

- 4) จัดหาแหล่งน้ำเพื่อเกษตรกรรมที่พอเพียง
- 5) พัฒนาการผลิตและการจำหน่ายข้าวหอมมะลิ
- 6) สนับสนุนวัสดุอุปกรณ์ พันธุ์พืช พันธุ์สัตว์

7.4.2 ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านสังคมและส่งเสริมคุณภาพชีวิต

- 1) สนับสนุน และส่งเสริม เด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ คนพิการ

ผู้ด้อยโอกาสทางสังคม และผู้ประสบภัยพิบัติต่าง ๆ

- 2) ส่งเสริมให้ประชาชนทุกระดับได้รับการศึกษาเรียนรู้ รับรู้ข้อมูล

ข่าวสาร และส่งเสริมให้ประชาชนมีคุณธรรมจริยธรรม

- 3) ให้บริการด้านสาธารณสุข พัฒนาศูนย์สาธารณสุขมูลฐานชุมชนให้มี

ประสิทธิภาพ

- 4) ให้ความรู้และสร้างจิตสำนึกในการรักษาสุขภาพป้องกันโรคต่าง ๆ

- 5) ปรับปรุงสถานที่สำหรับการศึกษา สถานที่พักผ่อนหย่อนใจ

- 6) อนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญา ซึ่งเป็นเอกลักษณ์ของท้องถิ่นให้

คงอยู่สืบไป

7.4.3 ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

- 1) ก่อสร้าง ปรับปรุง บำรุงรักษาดถนน สะพาน ทางเท้า ท่อระบายน้ำ

- 2) ขยายเขตไฟฟ้า ติดตั้ง และซ่อมแซมระบบไฟฟ้าสาธารณะ

- 3) ก่อสร้างและบำรุงรักษาระบบประปาหมู่บ้าน

- 4) พัฒนาเส้นทางคมนาคม และระบบจราจร

7.4.4 ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

- 1) สนับสนุนให้มีการฟื้นฟูและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและ

สิ่งแวดล้อมในเชิงบูรณาการ

- 2) ระบบการกำจัดขยะมูลฝอย น้ำเสีย มลพิษและสิ่งปฏิกูลอื่น ๆ

7.4.5 ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการเมืองและการบริหารจัดการบ้านเมือง

ที่ดี

- 1) ด้านพัฒนาบุคลากรในองค์กร ผู้นำท้องถิ่น ประชาคมตำบล ผู้นำ

หมู่บ้าน อสม. ฯลฯ

- 2) ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชน และองค์กรทุกภาคส่วน

- 3) ปรับปรุงเครื่องมือ เครื่องใช้ และสถานที่ปฏิบัติงาน

- 4) การดำเนินงานตามนโยบายของรัฐบาล

7.5 ยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนาในช่วงสามปี

ยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลโนนสง่า ภายใต้แผนยุทธศาสตร์การพัฒนา (พ.ศ. 2552 – 2556) เป็นการกำหนดว่าในอนาคตขององค์การบริหารส่วนตำบลโนนสง่าจะเป็นไปในทิศทางใด และเป็นเครื่องมือกำหนดแนวทางการพัฒนาของแผนพัฒนาตำบล 3 ปี (พ.ศ. 2554 – 2556) ว่ามีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลเพียงใดโดยมีรายละเอียดแนวทางการพัฒนาดังนี้

7.5.1 วิสัยทัศน์การพัฒนางค์การบริหารส่วนตำบล

เศรษฐกิจพอเพียง บ้านเมืองพัฒนาฟูเฟื่องการศึกษา พัฒนาคุณภาพชีวิต

7.5.2 ยุทธศาสตร์การพัฒนางค์การบริหารส่วนตำบล

องค์การบริหารส่วนตำบลโนนสง่ามีงบประมาณเพื่อใช้ในการพัฒนาไม่มากนัก การจะพัฒนาโดยเน้นด้านใดด้านหนึ่งไม่สามารถกระทำได้เนื่องจากทุกปัญหา ทุกด้านมีความจำเป็นในการพัฒนาเพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชน และเพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตและการอยู่ดีกินดีของประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล ดังนั้น องค์การบริหารส่วนตำบลจึงได้กำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนางค์การบริหารส่วนตำบลไว้ 5 ด้าน คือ ด้านการพัฒนาเศรษฐกิจ ด้านการพัฒนาสังคมและการส่งเสริมคุณภาพชีวิต ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ด้านการพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมและด้านการพัฒนาการเมืองและการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี

7.5.3 ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดและอำเภอ

1) ส่งเสริมและพัฒนาประสิทธิภาพการผลิตภาคการเกษตรให้เข้มแข็ง ประกอบด้วยกลยุทธ์ ดังนี้

1.1) พัฒนาการการผลิตและจำหน่ายข้าวหอมมะลิ

แนวทางการพัฒนา

1.1.1) ส่งเสริมการผลิตข้าวหอมมะลิ GAP และชีวภาพ

1.1.2) ส่งเสริมการแปรรูปข้าวหอมมะลิ

1.1.3) ส่งเสริมการปลูกข้าวหอมมะลิ

1.1.4) ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนา

1.2) ปรับปรุงโครงสร้างการผลิตการเกษตร

แนวทางการพัฒนา

1.2.1) ส่งเสริมการปลูกพืชระยะสั้น (Cash crop) ได้แก่ พืชผัก ปลอดภัย พืชตระกูลถั่ว มะละกอ แตงกวา ข้าวโพด และผักสด

1.2.2) ส่งเสริมการปลูกไม้ผลไม้ยืนต้น 5 ชนิด ได้แก่ ข่างพารา บูคาลิปตัส อินทผลัม มะขงชิด และมะม่วงโชคอนันต์

2) เพิ่มศักยภาพในการสร้างรายได้จากภาคท่องเที่ยว ประกอบด้วย

4 กลยุทธ์ ดังนี้

2.1) ส่งเสริมและพัฒนาในแหล่งท่องเที่ยวหลัก

2.1.1) สร้างและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวใหม่ (พระมหาเจดีย์ชัยมงคล บึงเกลือ บึงพลาญชัย ป่อพันขัน)

2.1.2) จัดกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยว

2.1.3) ประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวผ่านสื่อต่าง ๆ อย่างต่อเนื่อง

2.2) พัฒนาการผลิตและจำหน่ายของฝากของที่ระลึก

แนวทางการพัฒนา

ส่งเสริมการผลิตของฝากของที่ระลึกให้ได้มาตรฐานและมี

ความสะอาด

2.3) เพิ่มประสิทธิภาพด้านบริการนักท่องเที่ยว

แนวทางการพัฒนา

เพิ่มประสิทธิภาพ โรงแรมที่พัก ร้านอาหาร การให้บริการ และ สิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ที่ได้มาตรฐาน

2.4) ปรับบทบาทให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเข้ามาส่งเสริมและ

พัฒนาการท่องเที่ยว

แนวทางการพัฒนา

ส่งเสริมให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเข้ามาเป็นเจ้าภาพหลัก ในการส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยวในพื้นที่

2.5) พัฒนาคณะและสังคมให้เข้มแข็ง ประกอบด้วย 3 กลยุทธ์

2.5.1) พัฒนาคุณภาพฝีมือแรงงานประกอบด้วย 2 แนวทาง

การพัฒนา ดังนี้

2.5.1.1) ส่งเสริมการพัฒนาฝีมือแรงงานในระดับทักษะ

ผู้เชี่ยวชาญ ช่างสิบหมู่

2.5.1.2) ส่งเสริมการจัดตั้งเครือข่ายด้านแรงงานเพื่อพัฒนา

ฝีมือแรงงานให้ตรงตามความต้องการของตลาด ระหว่างภาครัฐ (หน่วยงานสังกัดกระทรวง
แรงงาน สถาบันอาชีวศึกษา มหาวิทยาลัย อปท. และอื่น ๆ ภาคเอกชน (ผู้ประกอบการ) และ
แรงงาน

2.5.2) พัฒนาคุณภาพเด็กและเยาวชนประกอบด้วย

2 แนวทางการพัฒนา ดังนี้

2.5.2.1) การจัดตั้งสภาเด็กและเยาวชน ทุกตำบล/ เทศบาล

โดยการสนับสนุนของ อปท. ในพื้นที่

5.2.2.2) ส่งเสริมการจัดค่ายเยาวชนเพื่อปรับเปลี่ยน

พฤติกรรมอย่างสม่ำเสมอ

2.5.3) ส่งเสริมกีฬาเพื่อการแข่งขันสู่อาชีพประกอบด้วย

1 แนวทางการพัฒนา

ส่งเสริมและสนับสนุนการกีฬาเพื่อแข่งขัน 6 ประเภท ได้แก่
มวยไทย มวยสากลสมัครเล่น ตะกร้อ ฟุตบอล วอลเลย์บอลชายหาด เทนนิส และกอล์ฟ

2.6) ยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนาในจังหวัดร้อยเอ็ด ดังนี้

2.6.1) ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

2.6.2) ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการท่องเที่ยว

2.6.3) ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการศึกษา ศาสนา และ

วัฒนธรรม

2.6.4) ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านเศรษฐกิจ

2.6.5) ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านสังคม และสิ่งแวดล้อม

2.6.6) ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

คุณาวุฒิ ไชยคำภา (2547 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่องการดำเนินงานตามบทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตพื้นที่ อำเภอเมือง จังหวัดร้อยเอ็ด ผลการวิจัยพบว่า บุคลากรขององค์การบริหารส่วนตำบลโดยส่วนรวมเห็นว่า มีการดำเนินงานตามบทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตพื้นที่ อำเภอเมือง จังหวัดร้อยเอ็ด โดยรวมอยู่ในระดับมาก

อรรถพล แก้วมนตรี (2547 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาการปฏิบัติงานตามบทบาทของเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด 4 ด้าน ได้แก่ การพัฒนาสิ่งแวดล้อมและการจัดการทรัพยากรธรรมชาติ ด้านการพัฒนาเศรษฐกิจ ด้านการพัฒนาสังคม ด้านการพัฒนาการเมืองและการบริหาร พบว่า ด้านการพัฒนาสังคม โดยรวมมีการปฏิบัติงานอยู่ในระดับมาก ด้านการพัฒนาสิ่งแวดล้อมและการจัดการทรัพยากรธรรมชาติ ด้านการพัฒนาเศรษฐกิจ และด้านการพัฒนาการเมืองการบริหาร โดยรวมมีการปฏิบัติงานอยู่ในระดับปานกลาง

สมมาศ ไชยชัยวัฒนากร (2549 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยความคิดเห็นของสมาชิกสภาเทศบาลต่อการดำเนินงาน ของเทศบาลตำบลในเขตจังหวัดร้อยเอ็ด พบว่า สมาชิกสภาเทศบาลมีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานของเทศบาลตำบลในเขตจังหวัดร้อยเอ็ด อยู่ในระดับมาก และจำแนกเป็นรายด้าน พบว่า มีการดำเนินงานอยู่ในระดับมาก จำนวน 5 ด้าน คือ ด้านการให้มีและบำรุงรักษาทางบก ด้านการบำรุงศิลปะจารีตประเพณี ภูมิปัญญาของท้องถิ่น และวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น ด้านการรักษาและระงับ โรคติดต่อ และด้านการส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุและผู้พิการ และมีการดำเนินงานอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 3 ด้าน คือ ด้านการรักษาความสงบเรียบร้อยของประชาชน ด้านการให้ราษฎรได้รับการศึกษา อบรม และด้านการให้มีเครื่องใช้ในการดับเพลิง และความคิดเห็นสมาชิกสภาเทศบาล ที่มีเพศ และระดับการศึกษาแตกต่างกัน ต่อการดำเนินงานของเทศบาลตำบลในจังหวัดร้อยเอ็ด พบว่า สมาชิกสภาเทศบาลที่มีเพศ และระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานของเทศบาลตำบลในจังหวัดร้อยเอ็ด ไม่แตกต่างกัน

ธิดารัตน์ มารสินธุ์ (2549 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความคิดเห็นของพนักงานเทศบาลต่อปัญหาการบริหารงานของเทศบาลตำบลในเขตจังหวัดกาฬสินธุ์ ผลการวิจัยพบว่า ความคิดเห็นของพนักงานเทศบาลต่อปัญหาการบริหารงานของเทศบาลตำบลในจังหวัดกาฬสินธุ์ ประกอบด้วย ปัญหาด้านการบริหารงานด้านบุคลากร ด้านงบประมาณ ด้านวัสดุอุปกรณ์และด้านการบริหารจัดการ พบว่า โดยรวมทุกปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง และความคิดเห็นของพนักงานเทศบาลที่มีเพศ อายุ และระดับการศึกษาแตกต่างกัน ต่อปัญหาการบริหารงานของ

เทศบาลตำบลในเขตจังหวัดกาฬสินธุ์ พบว่า พนักงานเทศบาลที่มีเพศ อายุ และระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อปัญหาการบริหารงานของเทศบาลตำบลในเขตจังหวัดกาฬสินธุ์ โดยรวมไม่แตกต่างกัน

วิสูตร จงชูนิชย์ (2549 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความคิดเห็นของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลบรบือ ต่อการบริหารงานของเทศบาลตำบลบรบือ จังหวัดมหาสารคาม พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นต่อการบริหารงานของเทศบาลตำบลบรบือ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง และพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการรักษาและระงับโรคติดต่อ และด้านการบำรุงศิลปะจารีตประเพณี ภูมิปัญญาของท้องถิ่นและวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น ประชาชนเห็นด้วยในระดับมาก ส่วนด้านการรักษาความสงบเรียบร้อย ด้านการพัฒนาทางบกและทางน้ำ ด้านการรักษาความสะอาดของถนนหรือทางเดิน และที่สาธารณะรวมทั้งการกำจัดมูลฝอย และสิ่งปฏิกูล ด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ด้านการศึกษา ด้านการส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็กเยาวชนผู้สูงอายุและผู้พิการ และด้านการปฏิบัติหน้าที่อื่น ๆ ของเทศบาล ตามกฎหมายและนโยบายของรัฐ ประชาชนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง ประชาชนที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษาและอาชีพต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานของเทศบาลตำบลบรบือ ทั้งโดยรวมและรายด้านทั้ง 9 ด้าน ไม่แตกต่างกัน

เด่นดวง สุนทรดี (2550 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความคิดเห็นของคณะกรรมการชุมชนต่อการดำเนินงานของเทศบาลตำบลแกดำ อำเภอแกดำ จังหวัดมหาสารคาม พบว่า การดำเนินงานของเทศบาลตำบลแกดำ อำเภอแกดำ จังหวัดมหาสารคาม จำนวน 8 ด้าน โดยรวมมีการดำเนินงานอยู่ในระดับปานกลาง และจำแนกเป็นรายด้านพบว่า มีการดำเนินงานอยู่ในระดับมากจำนวน 1 ด้าน คือ ด้านการบำรุงศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น และมีการดำเนินงานอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 7 ด้าน เรียงลำดับค่าเฉลี่ยมากไปน้อย คือ ด้านการจัดให้มีและบำรุงทางบกและทางน้ำ รองลงมาคือ ด้านการรักษาความสะอาดของถนนหรือทางเดินและ ที่สาธารณะ รวมทั้งการกำจัดมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล ด้านการให้ราษฎรได้รับการศึกษาอบรม ด้านการป้องกันและระงับโรคติดต่อ ด้านการส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการ ด้านการรักษาความสงบเรียบร้อยของประชาชน และด้านการจัดให้มีเครื่องใช้ในการดับเพลิงและความเห็นของคณะกรรมการชุมชนที่มีเพศ ระดับการศึกษาและอาชีพ แตกต่างกันต่อการดำเนินงานของเทศบาลตำบลแกดำ อำเภอแกดำ จังหวัดมหาสารคาม พบว่า คณะกรรมการชุมชนที่มีเพศ ระดับการศึกษา และอาชีพแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานของเทศบาลตำบลแกดำ อำเภอแกดำ จังหวัดมหาสารคาม มีความคิดเห็นโดยรวมทุกด้าน ไม่แตกต่างกันทางสถิติที่ระดับ .05

ทวีศักดิ์ ปึกษา (2550 : บทคัดย่อ) ได้วิจัยเรื่อง ความคิดเห็นของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลต่อการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดร้อยเอ็ด ผลการวิจัยพบว่า ความคิดเห็นของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลต่อการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลอยู่ในระดับมาก 5 ด้าน ได้แก่ ด้านการป้องกันโรค และระงับโรคติดต่อ ด้านการบำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น ด้านการส่งเสริมการศึกษาศาสนา และวัฒนธรรม ด้านการคุ้มครองดูแลและบำรุงรักษาทรัพยากร ธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม ด้านการจัดให้มีและบำรุงรักษาทางน้ำและทางบก และระดับปานกลาง 2 ด้าน ได้แก่ ด้านการส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ ด้านการรักษาความสะอาดของถนน ทางน้ำ ทางเดินและที่สาธารณะ รวมทั้งกำจัดมูลฝอย และสิ่งปฏิกูล และระดับน้อย 1 ด้าน คือ ด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย การดำเนินงานโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง

ประมวล เกตรา (2550 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความคิดเห็นของคณะกรรมการชุมชนต่อการพัฒนาของเทศบาลตำบลเกษตรวิสัย อำเภอเกษตรวิสัย จังหวัดร้อยเอ็ด พบว่า การพัฒนาของเทศบาลตำบลเกษตรวิสัย อำเภอเกษตรวิสัย จังหวัดร้อยเอ็ด ตามความคิดเห็นของคณะกรรมการชุมชน โดยรวมมีการพัฒนาอยู่ในระดับปานกลาง และความคิดเห็นของคณะกรรมการชุมชนที่มีเพศ อายุ และระดับการศึกษาแตกต่างกัน ต่อการพัฒนาของเทศบาลตำบลเกษตรวิสัย อำเภอเกษตรวิสัย จังหวัดร้อยเอ็ด พบว่า คณะกรรมการชุมชน ที่มีเพศและระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีความคิดเห็นโดยรวมไม่แตกต่างกัน แต่คณะกรรมการชุมชนที่มีอายุแตกต่างกัน โดยรวมมีความคิดเห็นต่อการพัฒนาของเทศบาลตำบลเกษตรวิสัย อำเภอเกษตรวิสัย จังหวัดร้อยเอ็ด แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .05 โดยคณะกรรมการชุมชนที่มีอายุ 21 – 30 ปี มีความคิดเห็นในด้านเศรษฐกิจและด้านสังคมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กับทุกกลุ่มอายุ

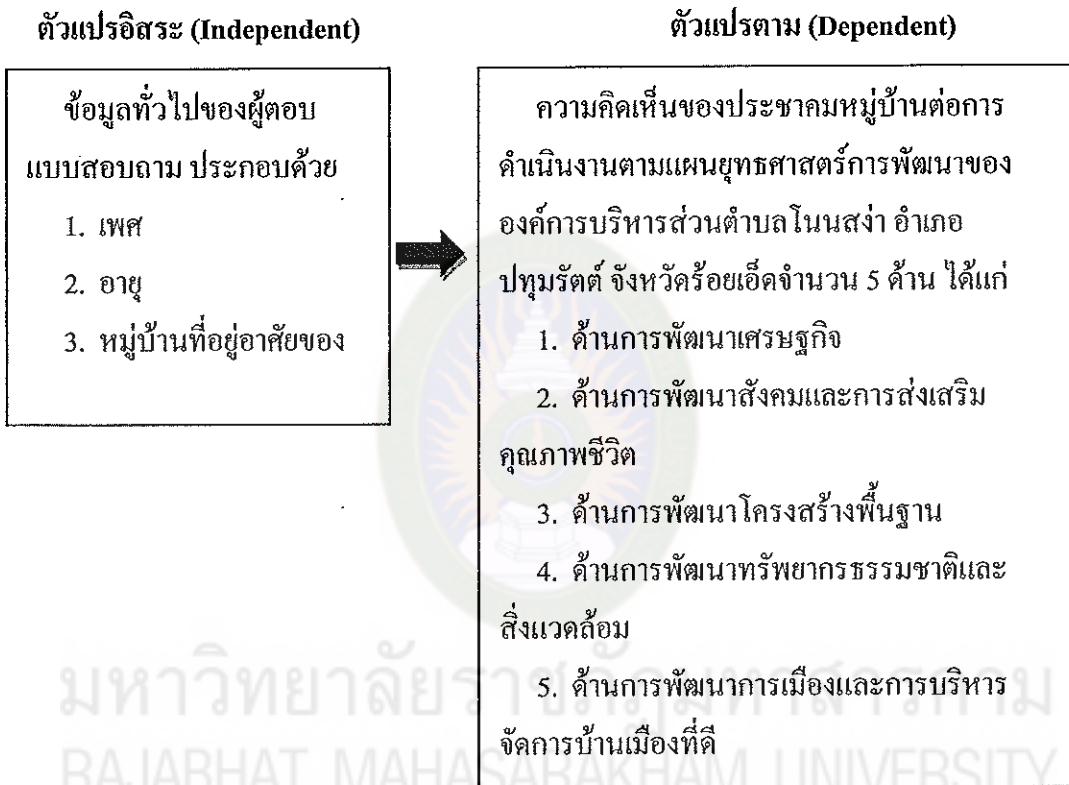
พรรณธิพา สมศรีดา (2550 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยระดับการดำเนินงานตามอำนาจหน้าที่ของเทศบาลตำบลในจังหวัดร้อยเอ็ด โดยกำหนดให้พนักงานเทศบาลทุกแห่งในจังหวัดร้อยเอ็ดเป็นกลุ่มตัวอย่าง ผลการวิจัยพบว่า ระดับการดำเนินงานตามอำนาจหน้าที่ของเทศบาลตำบลในจังหวัดร้อยเอ็ด โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง และการเปรียบเทียบความคิดเห็นของพนักงานเทศบาลที่มีเพศ ระดับการศึกษา และระยะเวลาปฏิบัติงานแตกต่างกันมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน

ต่อสกุล เกียรติเจริญ (2552 : 83-84) ได้ทำการวิจัยความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองกุ้ง อำเภอแกดำ จังหวัดมหาสารคาม พบว่า ความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองกุ้ง อำเภอแกดำ จังหวัดมหาสารคาม โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อจำแนกเป็นรายด้าน พบว่าอยู่ในระดับมาก 2 ด้าน เรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย คือ ด้านการพัฒนาการเมืองการบริหาร และ ด้านการพัฒนาการศึกษา วัฒนธรรมและนันทนาการ และอยู่ในระดับปานกลาง 5 ด้าน คือ ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ด้านการพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ด้านการพัฒนาสังคม ด้านการพัฒนาเศรษฐกิจ และด้านการพัฒนาสาธารณสุข

จากผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องสรุปได้ว่า การดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นส่วนใหญ่ มีระดับการดำเนินงานอยู่ในระดับดีและเมื่อจำแนกเป็นรายด้าน ตามอำนาจหน้าที่ พบว่า มีการดำเนินงานอยู่ในระดับมากในบางด้าน และอยู่ในระดับปานกลางบางด้าน ด้านที่ปรากฏอยู่ในระดับมากส่วนใหญ่จะเป็นด้านเกี่ยวกับการสนับสนุนส่งเสริมศิลปะวัฒนธรรม และประเพณีอันดีงามของท้องถิ่น ส่วนด้านการให้การศึกษาอบรมยังอยู่ในระดับปานกลาง

กรอบแนวคิดการวิจัย

จากการศึกษาแนวคิดทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในการศึกษา การดำเนินงานตามยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลโนนสง่า อำเภอปทุมรัตน์ จังหวัดร้อยเอ็ด ผู้วิจัยได้นำยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลโนนสง่า เป็นกรอบแนวคิดการวิจัย ดังแผนภาพที่ 2

แผนภาพที่ 2 กรอบแนวคิดการวิจัย